

BİRLİK

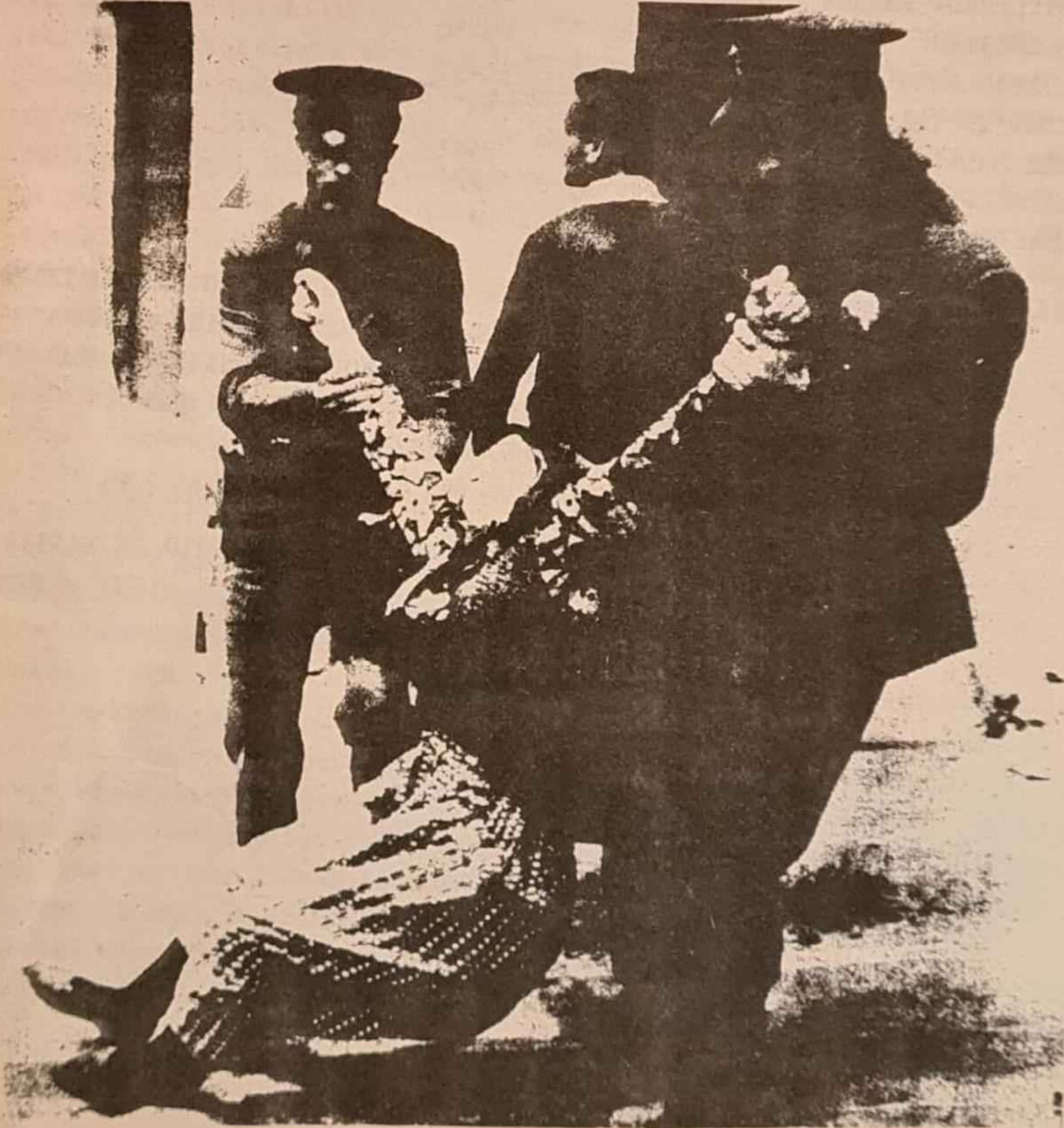
ALMANYA TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER FEDERASYONU
YAYIN ORGANI

Fiatı=1 d.m

ARALIK 77

SAYI= 37

İÇİNDEKİLER

- KAHROLSUN FAŞİST EĞİTİM DÜZENİ	2-3
- TÜRKİYE'DEN HABERLER	4-5
- ATİF 2. GENEL KURULUNUN DEĞERLENDİRMESİ	6-10
- DGB'NİN KARŞI-DEVİRİMCİ MİTINGİ	11-13
- HRG (LHG)'LERE HAYIR	14-15
- FRANKFURT TÜRKİYELİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİNİN DUYRUSU	16
- MADENCİ ÇIRAKLARININ DURUMU	17-20
- ATÖF 14. GENEL KURULU BASIN BİLDİRİSİNİN ELEŞTİRİSİ	21- 24
- NRW ÖĞRETMENLER BİRLİĞİ KURULDU	25
- DÜNYA HABERLERİ -ABD-	26-27
- İNGİLTERE- FRANSA	28
- AFGANİSTAN	29-30
- M.DAYAN BONN'da	31-32
- SEDAT'IN İHANET ZİYARETİ	33
- HALK SANATI	34-36
- KADINSIZ DEVRİM OLMAZ (şiir)	37
- 1 MAYIS(şiir)	38

AÇIKLAMA: DEĞERLİ BİRLİK OKUYCULARI BU SAYIDAN İTİBAREN BİRLİK'İN FİATINI 1 DM. ÇIKARMIŞ BULUNUYORUZ. ESKİ FİATIN MALİ YÖNDEN MASRAFLARINI KARŞILAMADIĞI İÇİN VE B.ALMANYA'DA HAYAT PANALILIĞININ YÜKSELDİĞİ ŞU DÖNEMDE BİRLİK'İN FİATINI 1 DM.a ÇIKARMAYA ZORUNLU OLDUK.

DEVİRİMCİ SELAMLAR

ATÖF YÖNETİM KURULU VE BİRLİK
YAZI KURULU

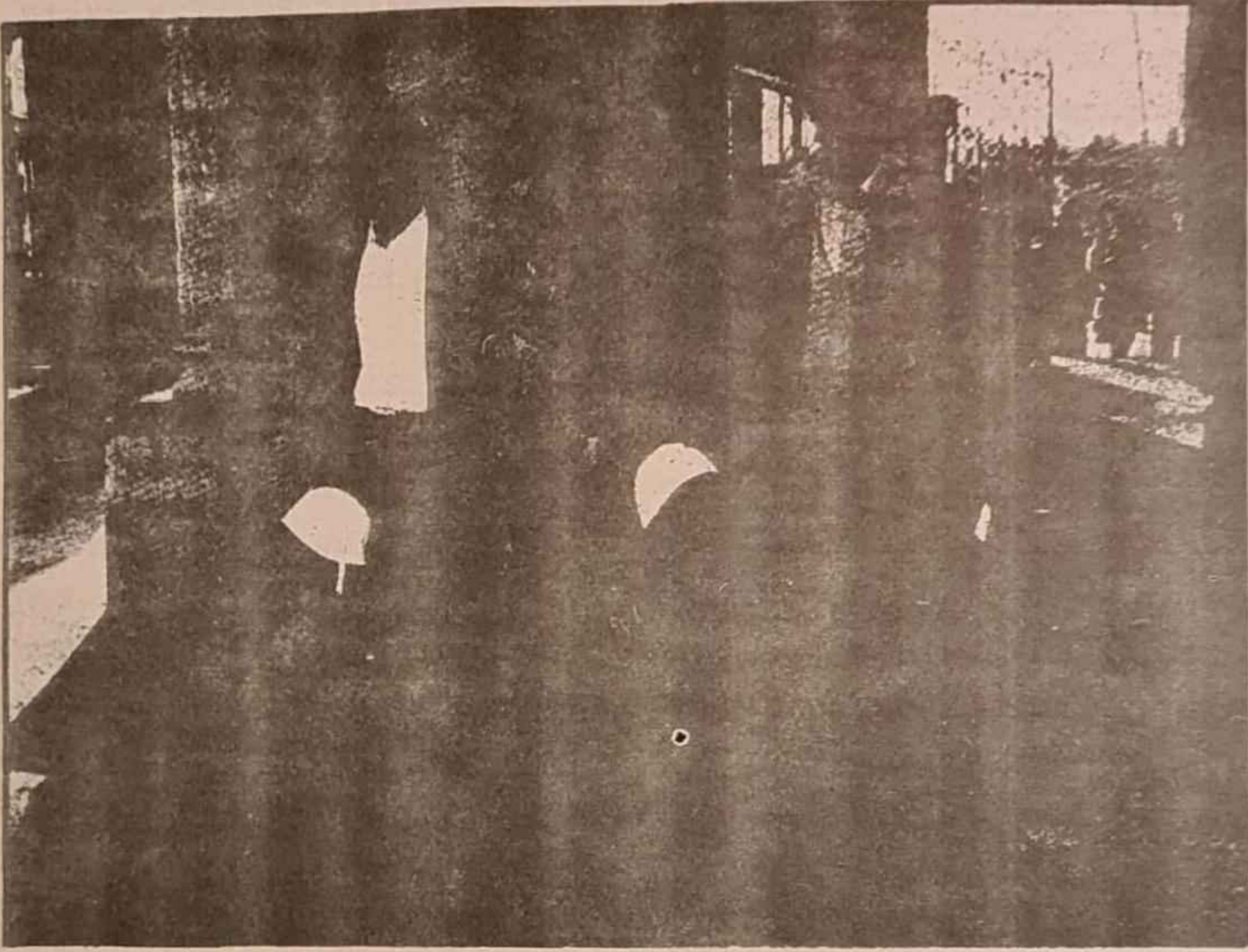
KAHROLSUN FAŞİST EĞİTİM DÜZENİ

İstanbul üniversitesi 2 kasımda 77-78 öğrenim yılını başlamıştır. Okula yeni alınan öğrenci sayısı 5650 dir. Tüm mevcudu yeni öğretime katılanlarla birlikte bu sayı 33 bin 737 yi bulmaktadır. Öğrenciler okul kapısından içeri girerlerken sıkı güvenlik tedbirleri bahanesiyle Komprador patron -Ağa devletinin polisi tarafından tepeden tırnağa kadar aranmaktadır. Bu yıl üniversite giriş sınavlarına 350 bine yakın öğrenci katılmasına rağmen yalnızca 36612 öğrenci yüksek okul ve üniversitelerde öğrenim hakkına sahip çıkmıştır(olabilmiştir) Bunlarında büyük çoğunluğu istedikleri bölümlerde öğrenim yapabilme olanağına sahip değildir. Türkiyeli öğrencilerin arzu ettikleri veya yeteneklerine uygun bölümlerde öğrenim yapmaları üniversite giriş sınavlarıyla engellenmiştir.

Bugün üniversite ve yüksek okullara kimlerin alındığını ve kimlerin öğrenim yapabildikleri düşündüğümüzde ortaya çıkan sonuç, Türkiye'deki hakim sınıfların Komprador Patron ve Toprak Ağalarının çocuklarının olduğunu göstermektedir. Ülkemizde iktidara hakim olan komprador patron ve ağalar, yüksek okul ve üniversitelere girişi, öğrenimi kendi koşullarını göz önünde bulundurarak yasalaştırmakta, emekçilerin çocuklarına öğrenim kapılarını taa başından kapatmaktadırlar. Yüksek okullara girebilmenin şartlarını " her türlü ekonomik demokratik mücadeleden uzak, komprador patron ve ağa düzenine karşı olmayan ve de özel dersane sahiplerine soyulabilenlere " göre ayarlamaktadırlar. Üniversite ve yüksek okullar devletin bir parçasından başka bir şey değildir. Devlet ise her hangi bir ülkede iktidara hakim olan sınıfların diğer sınıf tabakalar üzerindeki bir baskı aracıdır. Ülkemizdeki komprador patron ve ağaların devleti üniversiteleri de kendi amaçları doğrultusunda kullanmaktadırlar. Kendilerine uşaklık edecek burjuva "bilginleri" yetiştirmek istemektedirler. Amaçları emperyalizmin yoz kültürü Feodalizmin uyuşturuculuğuyla donatılmış köleler yetiştirmektir. Bu amaçlarına ulaşabilmek için de üniversiteleri yüksek okul ve yurt'ları, ülkemizin yarı sömürge - yarı feodal sosyo ekonomik yapının doğal sonucu olan faşizmin yuvaları haline getirmeye çabalamaktadırlar. Bütün bu şartlara rağmen yüksek öğrenim yapma olanağına kavuşan devrimci yurt sever öğrenciler demokratik bir öğrenim için mücadele etmekte ve halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine katılmaktadırlar. Ülkemizde eğitim sorunun çözümünde demokratik halk devrimine bağlıdır. Demokratik halk devriminin gerçekleşmesiyle ancak demokratik bir eğitime ulaşabileceğimizi kavrayarak bu saflarda yerimizi tutalım halkımızın mücadelesini yükseltelim. Faşistlerin öğrenci yurtlarına yaptık-

ları baskınlara, yurtların kapatılmasına, sokak ortasında kurşunlamalarına karşı devrimci bir temelde birleşerek mücadele edelim.

- KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ VE ONUN EĞİTİM DÜZENİ !
- YAŞASIN HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !
- TEK YOL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

FAŞİST MC OKULLARI BİRER POLİS KARAKOLU HALİNE GETİRMEKTEDİR

TÜRKİYE'DEN HABERLER

GAZİANTEP- 20 ekim günü Atatürk lisesi faşist müdür yardımcısı bir genç tarafından öldürülmüştür.

ANKARA- Faşist komandolar, öveçler halkla dayanışma derneğine yaptıkları saldırıda Bahattin Aslandoğan adlı genci öldürmüşlerdir. Ayrıca ağır ve hafif yaralananlarda olmuştur.

İZMİR- Bir süre önce silahlı kişiler tarafından, tutuklu bulunan Orhan Bakır bir jandarma eri öldürülerek kaçırılmıştır. Polis olayla ilgili açıklama yapmamasına rağmen, 15 kişiyi göz altına almıştır.

AŞKALE- Aylardır kapatılmış olan kömür ocağını, kapatılmasına rağmen çalıştıran işçiler yaptıkları açıklamada: ÜRETEN BİZ, YÖNETENDE BİZ OLACAĞIZ- BİZ BURADA KANIMIZIN SON DAMLASINA KADAR MÜCADELE EDECEĞİZ. KİMSE BU OCAKLARI KAPATAMAZ, demişlerdir. İşçilerin direnişleri devam etmektedir.

İSTANBUL- İstanbulda bulunan on demokratik kuruluş "Faşist baskıları, hayat pahalılığını ve işsizliği" protesto amacıyla 23 ekim 1977 pazar günü bir yürüyüş ve miting düzenlendi.

BUCA- Kanserli ve felçli iki tutuklunun Buca cezaevinde ölüme terk edildiği açıklandı.

İSTANBUL- Komandolar ışık mühendislik okulu öğrencisi Ayhan Gökdemir'i 27 ekim günü hunharca katletmişlerdir.

Devlet Demir Yollarında işçilerin işi yavaşlatma eylemi devam ediyor. Uyuşmazlığın giderilmemesi üzerine işi yavaşlatma eylemleri çeşitli işletmelerde ağır maddi kayıplara yol açmıştır.

VAN- Deprem bölgesinde konut yapımı durduruldu. Felaketzedeler ölümlerle karşı karşıyadırlar. Evsizlikten 5 çocuk donarak ölmüştür.

İSTANBUL- Site öğrenci yurdu emniyet genel müdürlüğünün emriyle siyasi polisin yönetiminde panzerlerle işgal edilmiştir. Onlarca devrimci öğrenci tutuklanmış, göz altına alınmış ve yurt kapatılmıştır.

"Halkın Sesi" gazetesinde yayınlanan "ordunun manevi şahsi tahkir edildiği" gerekçesiyle gazetenin yazı işleri müdür M. Tütüncübaşı askeri mahkemece tutuklanmıştır.

Aydınlık dergisi sahibi Doğan Yurdakul derginin mayıs sayısında 'ordu'ya hakaret ettiği gerekçesiyle tutuklanmıştır.

Sinema emekçileri, sinema üzerindeki yasa dışı baskıları ve sansür uygulamalarını kınamak ve protesto etmek amacıyla İstanbul-Ankara arasında üç gün süren yürüyüş yapmışlardır.

İSKENDURUN- Yahya Demirel'in sahibi olduğu fabrikada işten atılan 35 işçi açlık grevine başlamışlardır.

ANKARA-İZMİR-BURSA-TRABZON ve DENİZLİ'de faşist baskılar ve Pahalılığın protesto mitingleri yapıldı.

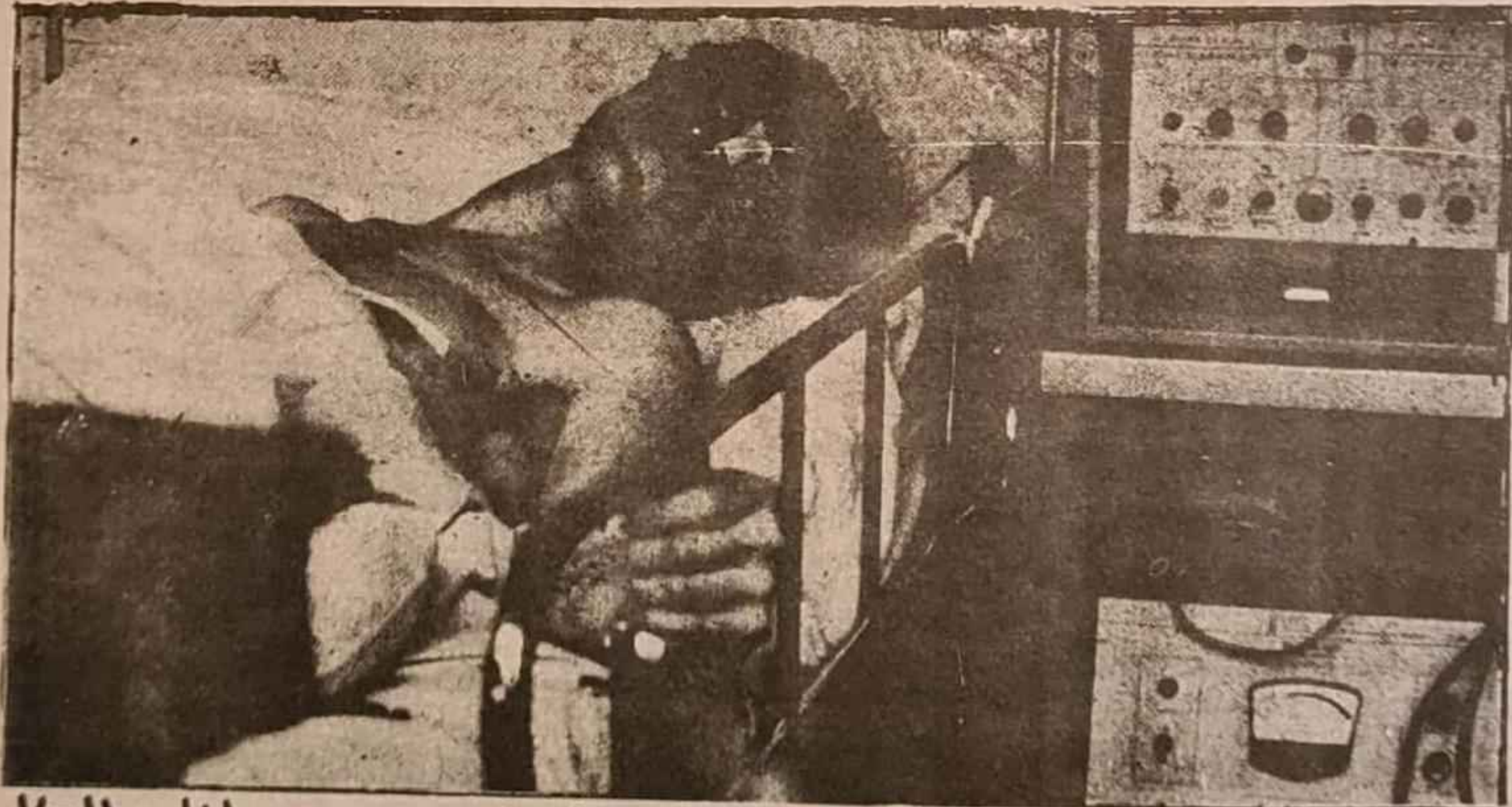
Ankara'da MHP gençlik kolları üyesi öldürülmüştür.

GAZİANTEP-5kasım günü MHP merkez ilçe başkanı Mehmet Çapar kurşunlanarak öldürülmüştür.

İSTANBUL- 24 ekimde Kadıköyde çelik zırhlı ve otomatik silahlı MİT polislerinin yaptıkları silahlı baskında yaralanan yiğit devrimci ZEKİ ŞERİT 26 kasım günü işkence ile öldürülmüştür. Yakalandığı 24 ekim gününden beri siyasi polisin bütün çabalarına rağmen bir tek örgütsel kelime dahi söylemeyen yiğit halk savaşçısı ZEKİ ŞERİT, yaralı olduğu halde bile "YAŞASIN HALK SAVAŞI, YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELEMİZ, GERİLLALAR ÖLMEZ" sloganları haykırmıştır. Ankara yakınlarındaki tren soygununa, İzmir'de ORHAN BAKIR'ın kaçırılma olayına ve Üsküdar'da bir faşisti öldürme olayına katıldığı iddiasıyla aranmaktaydı. Yaralı olmasına rağmen işkenceyle konuşturulmak istenen ZEKİ ŞERİT'in cenaze merasimi yasaklanmıştır. Polis çevrede sıkı tedbirler almıştır.

Komprador patron ağa devleti tarafından katledilen yiğit devrimci ZEKİ ŞERİT'in mücadelesi ölümsüzdür. Halkımız ergeç ZEKİ ŞERİT'in ve tüm devrimcilerin katillerinden hesap soracaktır. Faşistler döktükleri kanda boğulacaklardır.

DEVRİMCİLER ÖLÜR-DEVRİMLER SÜRER !

Katledilen yiğit devrimci ZEKİ ŞERİT

ATİF 2. GENEL KURUL'UNUN DEĞERLENDİRMESİ

ATİF 2. Genel Kurulu, 28/29/30 Ekim tarihlerinde Frankfurt'ta yapıldı. ATİF 2. Genel Kuruluna ATİF'e üye 16 derneğin temsilciliğini yapan 63 delege katıldı. Delegelerin dışında 500'e yakın Türkiye'li işçi ve öğrenci dinleyici olarak katıldı. Çok sayıda Türkiye'li işçi ve öğrenci Fransa, İngiltere, Avusturla'dan ATİF 2. Genel Kuruluna katılmak üzere geldiler. Kongre başlamadan önce; 28 Ekim Cuma sabahı, yüzlerce Türkiye'li işçi ve öğrenci Kongrenin yapılacağı yere gelmeye başlamışlardı.

Genel Kurulun yapılacağı salon, ATİF'in temel şiarları ile süslenmişti. ATİF 2. Genel Kurulu ATİF kuruluşundan bu yana geçen süre içinde yapılan çalışmaları, ATİF siyasetine temel olan ilkeler açısından değerlendirdi. Dikkatler, özellikle geçen dönem içinde yapılan hatalar üzerine toparlanarak, bu hataların kökenlerinin araştırılıp düzeltilmesi yolunda öneriler getirilmiş, 2. Genel Kuruldan sonraki dönemde tekrarlanmaması için gerekli önlemler alınmıştır. ATİF programında yapılan değişikliklerle programın ATİF'in pratikte izlediği siyasete ters düşen yanları düzeltilmiş, program ATİF'in pratikte izlediği siyasete uygun hale getirilmiştir.

Kuruluşundan bu yana 1,5 yıl gibi kısa bir süre geçmesine rağmen ATİF, çatısı altında barındırdığı derneklerin sayısının hızla artması şüphesiz Batı Almanya ve Batı Berlin'deki Türkiye'li işçiler arasında ATİF'e duyulan güvenin bir göstergesidir. Ve Türkiye'li işçilerin ATİF'e gösterdiği güvenin temelinde, ATİF'in Türkiye halkının Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesinden yana olması ve B.Almanya ve B.Berlin'de işçilerin ekonomik ve demokratik taleplerini savunmakta gösterdiği ilkeliliği doğru, kararlı ve tutarlı bir siyaset yatmaktadır.

2. Genel Kurul'dan hatalarından arınmış bir program, geçen dönem eksiklerini gidermeye kararlı bir yönetim kurulu ve kendine gönül bağlamış kitleleriyle bütünleşerek çıkan ATİF, şimdi önünde duran görevlere; bu Genel Kuruldan aldığı devrimci hız, umut ve cesaretle sarılma yolunda inançla ilerlemektedir.

ATİF'in 2. Genel Kurul çalışmaları 28 Ekim Cuma günü, akşam yemeğinden sonra, saat 19.30'da başlamış, ve çalışmalar gece saat 24'e kadar sürmüştür. İkinci günkü çalışmalar sabah kahvaltısından sonra saat 8'de başlamış, öğle ve akşam yemekleri için verilen birer saatlik mola dışında bütün gün ve gece saat 23'e kadar sürmüştür. Bu saatten sonra başlayan Halk Gecesine delegeler ve Genel Kurul izleyicileri yorgun olmalarına rağmen katılmışlar, gösterileri ilgiyle izlemişlerdir.

Halk gecesine Hamburg ID'i "Biz Halkız yeniden doğarız ölümlerde" adını taşıyan tiyatrosuyla, B.Berlin TİD'i devrimci halk türkülerinden örnekler sunan korosu ve folklor ekibiyle, Genel Kurulu izleyen ozanlar da sazları ve deyişleriyle geceyi herkesin ilgiyle izlediği bir gece haline getirmişlerdir. Ayrıca şiirler okunmuş ve gecenin sonunda bir siyasi gazetenin sempatizanları tarafından, kısa süreli, renkli "1 Mayıs 1977" dökümanter filmi gösterilmiştir.

Gecenin sabahın 4'üne kadar sürmesine rağmen oldukça fazla bir kitlenin izlemesi, Halk gecesinin ne denli ilginç olduğunun bir kanıtıdır.

Son günkü çalışmalara delege ve Genel Kurul izleyicileri çok az uymalarına rağmen, zamanında başlamışlar ve Genel Kurulu öğleden sonra kararlaştırılan zamanda bitirmişlerdir.

Ayrıca ATİF'in 2. Genel Kuruluna; ATÖF (Almanya Türkiye'li Öğrenciler Federasyonu), İKTÖF (İngiltere Kıbrıslı Türk Öğrenciler Federasyonu), İTÖKK (İngiltere Türkiyeli Öğrenci Dernekleri Koordinasyon Komitesi), FTÖB (Fransa Türkiye'li Öğrenciler Birliği), Avusturya İşçi Dernekleri Federasyonu oluşturma komitesi, Almanya İspanya Halkları Dostluk Derneği; CİSNU (İranlı Öğrenciler Konfederasyonu-Milli Birlik), başarı dileklerini bildiren mesajlar göndermişler, ATİF'le dayanışma içinde olduklarını bildirmişlerdir.

ATİF Başkanının açıldığını bildirmesiyle çalışmalarına başlayan ATİF'in 2. Genel Kurulunda önce delege yoklaması yapılmıştır. ATİF'e üye 16 Dernekte örgütlenen Türkiyeli işçileri temsilen 66 delegenin katılma hakkının olduğu Genel Kurulda 3 delegenin çeşitli nedenlerle gelemeyişleriyle 63 delege kararlarda söz sahibi olmuşlardır.

Delege yoklamasından sonra, Dünya halklarının başta işçi sınıfı olmak üzere emperyalizme, faşizme ve her türlü gericiliğe karşı mücadelede şehit düşen devrimcilerle, ATİF'in kuruluşunda büyük emek sarfeden ve Duisburg TİD'in üyelerinden olan Hasan Saz -Ki bu arkadaş kısa süre önce bir trafik kazasında yaşamını yitirmiştir.- için bir dakikalık saygı duruşunda bulunulmuştur.

Daha sonra Genel Kurul'u yönetecek olan 4 kişilik Divan Heyet'i seçilmiş ve bunu 14 maddelik gündemin kabul edilmesi izlemiştir.

Böylece sıra gündemin 4. maddesi olan üye derneklerin durumunun görüşülmesine geldi. Üye dernekler sırayla faaliyet raporunu okudular. Geçen dönem yapmış oldukları çalışmaları anlattılar. Bu çalışmalarda elde ettikleri tecrübeleri, diğer derneklere aktardılar. Bu mücadele tecrübelerinden ATİF'e üye diğer derneklerin yararlanmasını sağladılar. ATİF'e üye derneklerin Genel Kurula sundukları çalışma raporları ATİF'e üye derneklere bazılarının ATİF siyasetinin yeterince kavrayıp, pratiğe uygulamadığını gösterdi. Ayrıca üyelerin çalışmalarının değerlendirilmesi sırasında ATİF'e üye derneklerin kadınlara yapılan baskılara karşı mücadele ve kadınların ATİF'in yürüttüğü mücadeleye katılması; kadınların örgütlenmesi konusunda hemen hemen hiç bir şey yapmadığı ortaya çıktı. Sadece Batı Berlin Türkiye İşçileri derneği, çalışma raporunda bu konuya yüzeysel de olsa değindi. Bu durum ATİF vebuna bağlı olarak ATİF'e üye derneklerin önemli bir eksik yanlarını ortaya koymuştur.

İkinci günkü çalışmalara ATİF Yönetim Kurulu Faaliyet Raporunun okunmasıyla başladı. Delegeler ve Genel Kurula katılanlar bu rapor dolayısıyla da ATİF Yönetim Kurulunu eleştirdi. Yapılan eleştiriler başlıca şu noktalarda toplanıyor;

-ATİF Türkiye'li işçileri, ekonomik ve demokratik talepleri uğruna mücadeleye seferber etmede yetersiz kalmıştır.

-Üye dernekler ATİF siyasetini iyi kavrayamamışlardır.

-ATİF'in üye derneklerle ilişkisi çok yetersizdir. (Yukarıdaki eleştirinin nedeni burada yatıyor.)

ATİF olaylara tavır takınmakta geç kalıyor. Bazı olaylar karşısında ise hiç tavır takınmamıştır. (Örneğin emeklilik meseleleriyle, gümrük meselesinde)

-ATİF yayın organı MÜCADELE bugün çıktığı şekliyle yetersizdir. Bilimsel eğitici, öğretici yazıların eksikliği hissedilmektedir; Bir eğitim köşesi açılsın, mümkünse 16 sayfa olarak ve 15 günde bir çıksın.

-ATİF Yönetim Kurulu iyi çalışmıyor.

-ATİF enternasyonal dayanışma konusunda yetersiz çalışma yapmıştır.

-ATİF'in kendine üye dernek dışındaki derneklerle ilişkisi yetersizdir.

-ATİF'in kadınların örgütlenmesi konusunda bir görüşü yoktur.

ATİF Yönetim Kurulu adına bir Yönetim Kurulu üyesi bu eleştirileri cevaplamış; eleştirilerden bir kısmının doğru ve haklı eleştiriler olduğunu belirtmiştir. Önümüzdeki dönemde eleştiriye neden olan durumları giderilebilmesi için başta Yönetim Kurulu olmak üzere bütün üyelere büyük görevler düştüğünü belirtmiştir.

Yönetim Kurulunun bazı eleştirilere verdiği cevaplar ise şöyledir.

"Yönetim Kurulunun iyi çalışmamasının nedeni Yönetim Kurulu üyelerinin iş'te çalışmalarında yatmaktadır."

"MÜCADELE'nin 15 günde bir çıkması teknik açıdan olanaksızdır. Gazeteyi içerik olarak da dolgun hale getirmek, 15 günde bir çıkması halinde, çok zor olacaktır. Eğitim köşesinin gerekliliğini biz de duyuyoruz. Ama biz, bugünkü haliyle bile MÜCADELE'nin iyi ve dikkatlice okunmadığı görüşündeyiz. Bunu bazı arkadaşların, bize eleştiri diye getirdikleri şeylerden anlıyoruz."

"Enternasyonal alandaki dayanışma yetersizliğimiz, bizim herşeyi yapabileceğimiz inancında olmamız düşüncesinden kaynaklanmaktadır."

Bundan sonra yapılan oylamayla 2.Genel Kurula kadar ATİF'i yönetmiş olan Yönetim Kurulu aklanmış oldu.

Daha sonra gündemin "Program Taslağının Tartışılması ve Kabulü" maddesine geçildi. ATİF'in pratiği içinde 1.Genel Kurulda kabul edilen programın eksiklikleri ve hataları ortaya çıktı. Program ATİF'in savunduğu siyasetin gerisinde kaldı. Program Dünyada durum üzerine açık bir tavır takınmıyordu. Bugün dünyanın iki cepheye ayrıldığını; bir yanda emperyalizm (Sosyal emperyalizm de dahil) ve her türlü gericiliğin yer aldığı, diğer yanda başta uluslararası işçi sınıfı olmak üzere ezilen halkların yer aldığı, ATİF'in ikincisinin yanında yer aldığı açıkça belirtilmiyordu. Sosyal emperyalizmin kavramı hiç kullanılmıyordu.

Programa ATİF'in görevlerini birbirinden koparan; burada Türkiyeli işçilerin, demokratik ve ekonomik talepleri uğruna mücadeleye seferber edilmesi görevini, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini destekleme, propagandasını yapma görevinden koparan bir anlayış hakimdi.

Programda Türk olmayan milliyetlere, bilhassa kürt milletine yapılan milli baskılara karşı çıkılmasına rağmen, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkının savunmanın gerekliliğini göz ardı eden bir anlayış hakimdi. Eylem birliği, ortak eylem konusunda açıklık yoktu. Programın eksiklikleri ve hataları, derneklerde yapılan tartışmalarla tespit edildi. ATİF YK'u bu tespitlerden hareket ederek 2. Genel Kurula sunulan Program taslağını hazırladı.

ATİF Yönetim Kurulundan bir arkadaş ATİF Yönetim Kurulunun 2.Genel Kurula sunduğu Program Taslağını okudu. Daha sonra Program Taslağı üzerine tartışmalara geçildi. Program Taslağı üzerine tartışmalara katılanların büyük bir çoğunluğu, Program Taslağının esas olarak doğru olduğunu; 1. Genel Kurulda kabul edilen programla ATİF'in pratikte izlediği siyaset arasındaki çelişmeyi çözdüğünü belirttiler. Program taslağının eksikliklerini, giderici tekliflerde bulundular.

Fakat Program Taslağı üzerine tartışmalar sırasında söz alan, kendilerinin "Proleter Devrimci" gazetelerin sempaticanı olduğunu söyleyen iki konuşmacı, program taslağı üzerine görüşlerini belirtecek yerde, program taslağı ile ilgisi olmayan ve önceden hazırladıkları ATİF'e saldırı niteliğindeki yazıları okudular. Zaman zaman genel kurula dinleyici olarak katılanların sert tepkisiyle karşılaştılar.

Konuşmacılar, sık sık "ATİF'e karşı olmadıklarını, ATİF'in yanlış siyasetini düzeltmesini istediklerini; onun için ATİF'i eleştirdiklerini" söylediler. Kuruluşundan bu yana ATİF'i yıkmak için çaba gösterenler, yüzlerine yeni bir maske takarak ortaya çıktılar. Bunlar ATİF'in gelişmesinden yana imişler! Fakat, ATİF yönetiminin izlediği yanlış siyasete karşı imişler! Fakat gerçek hiç de bunların söylediği gibi değildir. Bunların bütün çabaları ATİF'in yıkılması yönündedir. Bunların ATİF'i eleştirirken kullandıkları yöntem ile ATİF'in daha da güçlenmesi için hatalarından arınmasını isteyenlerin kullandığı yöntem arasında temelde farklılık vardır. Bunlar ATİF'i eleştirirken ATİF'in yaptıklarını ve savunduklarını temel almıyorlar. ATİF'in yapmadığı ve savınmadığı şeylerden hareket ediyorlar. ATİF'in hatalarından arınarak güçlenmesini isteyenler, yapılan hataların üzerine, doğru yöntemlerle gitmektedirler. Bunda da başarılı oluyorlar. ATİF hatalarından arınarak güçlenmektedir. Mesela konuşmacılardan birisi "ATİF'in Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunmadığını" söyledi.

Bunun böyle olmadığını ATİF'in yayın organı MÜCADELE'yi, çıkardığı bildirileri okuyanlar bilirler. Gerçekleri çarpıtmak, siyasi sahtekârlıktır. Bunların yaptığı şey, gerçekleri çarpıtmak, yani siyasi sahtekârlıktır. Bunların "ATİF'i 6 ay içinde yıkacağız" derken taktik değiştirmelerinin sebebi, ATİF'i yıkmayı yalnız karşı devrimcilerin arzu ettiklerinin kitleler tarafından bilinmesidir. Bu durum, ATİF'in yıkılmasını isteyenleri taktiklerini değiştirmeye zorluyor.

Bu iki konuşmacının ATİF'e eleştirileri kısaca şunlardır.
"ATİF bir kitle örgütü değil bir tekkedir.
-ATİF kendine bağlı dernekler içinde "proleter devrimci" gazetelerin satılmasını engellemekle devrimci fikirlerin yayılmasına ambargo koymaktadır.

-ATİF içinde bütün "devrimciler" fikirlerini serbestçe yayabilmeli ve ATİF içinde kendi görüşü temelinde örgütlenabilmelidirler." (Yani ATİF bir fraksiyonlar federasyonu olmalıdır)

-ATİF'in siyaseti konusunda 1. Konuşmacı "ATİF bol bol siyaset yapıyor Hem de sinsice yapıyor. Yaptırmadığı kendi dışındaki siyasettir."
İkinci konuşmacı, "ATİF'in bırakın doğru bir siyaseti olmasını, siyaseti bile yoktur." demiştir. (görülüyor ki, bu konudaki düşünceler tamamıyla birbirinin zıttıdır. Kim haklı dersiniz?)

-1. konuşmacı "ATİF'e bağlı derneklerde Milli demokratik halk devriminin propagandası yapılmalıdır."

-2. konuşmacı ATİF'e bağlı derneklerde Ulusal demokratik halk devriminin propagandası yapılmalıdır." demişlerdir.

- "ATİF'in güçlenmesi için ATİF'e egemen olan düşüncenin yıkılması gerekir."

- Kısacası bu iki konuşmacının ATİF'e eleştirisi olarak getirdikleri bunlardır. Ve bu eleştirilere, ATİF'in siyasetini doğru bulan, dinleyici ve delegelerin verdiği cevaplar özetle şöyledir:

- "ATİF'in kısa bir süre içinde güçlenmesi, daha çok Türkiyeli işçilerin ATİF çatısı altında örgütlenmesi ATİF'in tekke olmadığının bir kanıtıdır. ATİF hem özde, hem de şekilde demokrasiden yanadır. ATİF özde demokrasiden yana; halk demokrasisinden yana olduğunu her zaman vurguluyor. ATİF'de ve ATİF'e üye derneklerde demokrasi şekilde her zaman uygulanmaktadır. Bunun tersini kimse ispat edemez.

Kendine "proleter devrimci" adı veren gazetelerin ATİF ve ATİF'e bağlı üye derneklerde satılmadığı için, ATİF devrimci fikirlere ambargo koymaktadır." şeklinde getirilen eleştirisi ise ayakları havada bir eleştiridir. Bunların devrimci fikirden anladıkları sadece kendi tekkeci siyasetleri ve savunuculuğunu yaptıkları gazetelerin fikirleridir.

ATİF programında ve pratiğinde de açık bir şekilde belirttiği gibi devrimci bir kitle teşkilatıdır; Türkiye halkının Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesini desteklemektedir. ATİF emperyalizme ve sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı tavır takınmaktadır. Bu ATİF'in devrimci fikirlere ambargo koyduğunu değil, bizzat devrimci fikirleri yaydığını gösterir. Bunun aksini söylemek, siyasi sahtekârlıktır; ve devrime değil karşı devrime hizmet eder.

ATİF'in güçlenmesi için ATİF'e hakim olan düşüncenin yıkılması isteginize gelince: ATİF'e hakim olan düşünce, Türkiye halkının halk demokrasisi ve bağımsızlık yolundaki şanlı mücadelesine, niteliğine uygun şekilde ve geniş ölçüde yardımcı olmaktadır.

ATİF'e hakim olan bu düşünce sayesinde ATİF, 1,5 yılda % 100 oranda bir gelişme göstermiştir. Bu doğru düşünceyi, dolayısıyla da ATİF'i yıkmak istemeniz, sizlerin sınıfsal niteliğinizi en bariz bir şekilde açığa vuran bir davranıştır; Halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık yolunda verdiği mücadelede, halkımızı bir silahından mahrum bırakmaya çalışmanızı. bilerek yapıyorsanız, size diyeceğimiz şu: Arkadaşlar yanlış yoldasınız. Bu davranışınızla Halkın davasına zarar veriyorsunuz. Halka düşmanlık ediyorsunuz. Temennimiz, bu yanlış davranışınızı düzelterek halkın davasına zarar vermemenizdir. Bu yolda yürümeye devam etmek, sizi halk düşmanlarının safına getirecektir.

Bunu bilinçli yapıyorsanız objektif olarak karşı devrime hizmet ediyorsunuz.

Daha sonra ATİF YK'u tarafından Genel Kurula sunulan program taslağında bazı değişiklikler yapıldıktan sonra Genel Kurul tarafından oy birliği ile kabul edildi. Bu ATİF'in izlediği siyasetin içinde barındırdığı kitle tarafından onaylandığını göstermektedir.

Program taslağı görüşölüp, kabul edildikten sonra, karar tasarıları üzerine tartışmalara geçildi. ATİF, 2. Genel Kurulda çeşitli konular üzerinde bağlayıcı kararlar aldı.

Daha sonra ATİF yönetim organlarının seçimine geçildi. ATİF 2. Genel Kurulu yönetim organlarını gizli oyla seçtikten sonra yeni yönetim organına dilek ve temennilerle 2. Genel Kurul 3 gün süren başarılı çalışmalarından sonra kapandı.

ATİF 2. Genel Kurula birçok Türkiyeli öğrencilerin katılması işçi öğrenci dayanışmasının en iyi bir örneği oldu.

ATİF 2. Genel Kurulundan daha güçlenerek çıktı.

-YAŞASIN A T İ F ! . .

N.Yılmaz

DGB'NİN KARŞI-DEVİRİMCİ MİTİNGİ

Alman Sendikalar Birliği (DGB) 12 ekimde Dortmund'da sendika işyeri temsilcileriyle bir enerji konferansı düzenleyerek sözde, iş yerlerinin ve gelecekteki enerji sorunun bugünden garantileştirilmesi, sözde ise B.Alman emperyalistlerinin enerji programını desteklemek amacıyla ile 10. 11. 77 de yine Dortmund'da yürüyüş kararı almıştır. Bu kararın ardından DGB sendika iş yeri temsilcilerinin çağrısı adı altında bir bildiri ile tüm işçileri ve özellikle AEG, SIEMENS, BEWAK, BORSIG işçilerini yürüyüşe katılmaya zorlamıştır.

DGB ve ona bağlı diğer sendikalardaki yöneticileri, işyerlerinin garanti altına alınabilmesi için ve ilerideki dönemde yaşam koşullarının daha iyi bir düzeye ulaşabilmesini enerji programının uygulanmasına bağımlı kılmaktadırlar. B.Alman tekelci patronları ve onların devleti gelecekte enerji sorununa alternatif olarak "atom reaktörlerini" görmektedirler. Bu reaktörler Uran, Plutonyum vs. gibi radioaktif elementlerin kimyasal parçalanması sonucu enerji üreten fabrikalardır. Reaktörlerdeki ısı enerjisi elektrik enerjisine dönüştürülerek endüstride kullanılmak istenmektedir. Yalnız bu reaktörlerde kullanılacak olan radioaktif elementler tüm canlılar ve özellikle insan sağlığı için tehlikelidir. Reaktörler bulunduğu yörede en az 5 km² lik bir bölgeye ışınlar ve zehirli gazlar yaymaktadır. Reaktörlerde kullanılamayacak kadar parçalanan radioaktif elementler ise ayrı bir sorun yaratmakta, bunların yaydıkları ışınlar gerek direkt gerekse dolaylı olarak beslenme yoluyla vücuda girmekte, insan sağlığını tedavisi mümkün olmayan her tür kanserle tehdit etmektedir. Atom reaktörlerinin patlama olasılığında her an var olmakta, ve patlamalarda ise 400 km² lik bir alanı tesir altına alarak, bu bölgelerdeki tüm canlıları yok etmektedir.

Büyük bir çoğunluğun atom reaktörlerine karşı çıkmalarını hiçe sayan alman sendikalar birliği (DGB) B.Alman emperyalistleriyle aynı ağzı konuşmakta ve onun saflarında Alman halkının direnişine karşı yer almakta, atom reaktörleri kurulmalıdır demektedirler.

Sendika yönetimindeki sendika ağaları işçiler arasında atom reaktörlerinin ve emperyalist enerji programının propagandasını işyeri sendika temsilcilikleri aracılığıyla yapmaktadırlar, işsizler ordusunun sayısı her geçen gün yükseliş nedeninin enerji yetersizliği olduğunu, ileriki dönemde ise "Eğer atom reaktörleri kurulmazsa" enerjinin daha da azalacağını ve bunun bugünkü işyerlerininide tentit ettiği görüşünü yaymaktadırlar. İşyerlerinin garanti altına alınması ve yaşam koşullarının düzeltilmesinin reaktörlerin kurulmasına bağlama demagogileri ile emekçileri peşlerine takmaya çabalayan sendika ağala-

ları ve onların uşaklığını yapan işyeri temsilcileri B.Alman emperyalist burjuvazisinin yanaşmalarıdır. Sendikalar denilince işçilerin haklarını savunan örgütü anlayan bizler alman sendikalar birliğine ve ona bağlı sendikalara baktığımızda bunun hiçte böyle olmadığını görüyoruz. Çünkü DGB'nin kendisi başlı başına bir patrondur. DGB Almanya'nın ikinci büyük bankası olan "Bank für Gemeinwirtschaft" a "Neue Heimat" gibi yine Almanya'nın en büyük ev firmasına ve CO OP mağazasına sahiptir. Alman patronlarının hizmetinde olan sarı sendika DGB bizzat kendisi emperyalistlerle birlikte sömürüye katılmakta ve özel olarakta işyeri temsilcilikleri ile de işçiler üzerinde bir baskı aracıdır. DGB işçi sınıfının çıkarları gündemde olduğunda işçilerin kendiliğinden gelme ekonomik , demokratik taleplerini genel laflar ederek işi geçiştirmeye çalışmakta, emperyalistlerin çıkarlarını ise var gücüyle korumakta ve patronların saflarında yer almaktadır .

İşsizler ordusunun her geçen gün artması ve önümüzdeki dönemde enerji yetersizliğinden dolayı bugünkü işyerlerinin kaybedilmesi bir demagojidir. İşsizliğin artması, fiat artışları vs. B.Alman emperyalist burjuvazisinin içinde bulunduğu krizin sonucudur. Emperyalistlere ekonomik krizin yükünü emekçi kitlelerin omuzuna yüklemek içinde kendi devletlerini baskı aracı olarak kullanmaktadırlar. B.Alman tekelci sermaye darlarının devleti "terörizmle mücadele", "devletin güvenliği" vs. safsatalarla kitlelerin demokratik haklarını çiğnemekte ve bir çok somut girişimlerle devrimciler ve emekçiler üzerindeki baskılarını yoğunlaştırmaktadırlar. Emperyalistler emekçileri kanlarının son damlasına kadar sömürürlerken kendilerine pazar bildikleri sömürge, yarı sömürge ülkelere üretilen mallarını satarlar, sermaye ihraç ederler ve fazla üretimlerini ise stoklarlar. İşte onların bu stokları belirli bir süre fazla üretim yapmaksızın pazar ihtiyaçlarını karşılar. Birde ellerindeki pazarların azalması sürecinde emelleri doğan ekonomik krizi yenmek, Alman emperyalistlerin aşırı kar hırsı bizler için işsizlik, yoksulluk, sefalet olur çıkar başımıza. Ve krizlerin yükü emekçilerin sırtına yüklenir. Patron yanlısı sarı sendika DGB tüm işçileri emperyalistlerin emellerine alet etmek için çağrıda bulunmuş ve Dortmund yürüyüşüne katılmaya dolaylı olarak zorlamıştır. Bu yürüyüş için Berlin'den Dortmund'a özel bir tren kiralamışlardır. Bu yürüyüş için Berlin'den Dortmund'a özel bir tren kiralayan DGB yöneticileri yürüyüşe gidecek olan işçilerden gidiş -geliş için yol parası almadıkları gibi birde kumanya dağıtmışlardır. Ayrıca Perşembe günü çalışmadıkları halde iş ücretlerini ödemişlerdir. İşte arkadaşlar tüm bunlar işçileri yürüyüşe katılmaya zorlama değil de nedir? Hem çalışmayacaksın, ücretin ödenecek hemde Dortmund'a yol parası ödmeden gidip geleceksin ve de üstelik yolda yiyeceğin verilecek. İşçileri iki koşul yani yürüyüşe katılmayıp çalışmak veya masrafsız bir gezi

masrafsız bir gezi dolayısıyla yürüyüşe katılma arasında tercihe zorlayan emperyalist uşağı sendika ağaları ve onların yandaşları böylesine bir sahtekarlığı planlamışlar vede ikinci koşulu işçiler için daha cazip bir hale getirmişlerdir. sonrada şu kadar bin enerji programı yanlısı işçi yürüyüşe katıldı deyip, boy boy resimler ve sütunlar dolusu yazı burjuva basınlarından emperyalistlerin ağzı ile kitlelere seslenmiştir. Emperyalistler ise bu sahte eylemi kendilerine destek almışlardır. Alman Sendikalar Birliği DGB hakkında açık karara varamayanlar şunuda göz önünde bulundurmalarıdır. DGB Türkiye'deki işçi sınıfı içinde kesinlikle patronların safında yer alan işçileri satan ve onların haklı mücadelelerini bastıran TÜRK-İŞ ile kolkoladır. Tüm işçi düşmanı sendikalar işçi sınıfının haklı mücadelelerini engelleyemeyecektir. Emperyalistlerin düzme oyunlarına ve patron yanlısı DGB'nin demagojilerine aldanmayalım. Onlar kendi emellerine tüm emekçileri alet etmek istiyorlar. Emperyalistlerin sömürü amaçlarını ve sarı sendikaların sahte yüzlerini teşhir edelim. Bunlara karşı mücadele veren Alman devrimcilerinin safında yer alalım.

- KAHROLSUN B. ALMAN EMPERYALİZMİ !
- KAHROLSUN EMPERYALİST ENERJİ PROGRAMI !
- KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI- DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE !
- YAŞASIN HER MİLLİYETTEN İŞÇİLERİN ÇELİKTEN BİRLİĞİ !
- YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA !

Tekelci sermayenin emrindeki DGB'nin Sendika ağaları Dortmund'daki emperyalist enerji programını destekleme mitinginde!

HRG (LHG)'LERE HAYIR!

Baden-Württemberg eyaletinin 20 Fachhochschule ve üniversitesinde 20 ile 30 bin arası öğrenci boykota başlamıştır. Boykot bu eyalette çıkarılmak istenen LHG (yüksek okul kanunları) 'ye karşı yürütülmektedir bu kanun tasarısı 9 kasım da yapılacak olan eyalet meclisi toplantısında karara bağlanacaktır.

Yeni değiştirilecek kanunlar alman öğrenciler kadar biz yabancı öğrencileri de etkilemektedir. Bu yeni yüksek okul kanunlarının getirdiği önemli değişikliklerden bazıları şunlardır:

1. Sömestir tatilleri kısaltılmaktadır.
2. Öğrenim süresi sınırlandırılmaktadır.
3. Okullardaki öğrenci temsilciliklerinin görev ve yetki alanları kısıtlanmakta politik çalışmaları yasaklanmaktadır.

Eski yüksek okul kanunlarına göre sömestirlerin başlangıç tarihleri 1 Mart ve 1 Ekim'di. Yeni getirilmek istenen değişikliğe göre ise sömestirler 1 Mart ve 1 Ekimde başlayacak. Böylece tatil süresi 1 ay kısaltılmıştır. Bilindiği gibi özellikle yabancı öğrencilerin çoğunluğu ancak tatillerde fabrikalarda çalışıp biriktirdikleri parayla öğrenimlerini sürdürebilmektedirler. Tatil süresinin kısaltılması bizlerin çoğunun öğrenimine devam edebilmesine tehdit etmektedir.

İkinci değişikliğe göre ise normal olarak 8 sömestir olan öğrenim süresi dışında bizlere ancak bir sömestir daha tekrarlayabilme imkanı tanımaktadır. Eskidense bir öğrenci tahsilini 11 sömestirde bitirebilme imkanına sahipti. Şimdi bizler okulu 9 sömestir de bitirmek sorundayız. Maddi zorluklar içerisinde bulunan öğrencilerin özellikle yabancı öğrencilerin 9 sömestir de okulu bitirmeleri şüphelidir. Türkiye'de gelen öğrencilerin pek azı devletten borsludur, gelen öğrencilerin çoğunluğu işçi ve orta halli aile çocuklarıdır. Yurt dışında çalışan bir dostu akrabası veya ailesi tarafında bir garanti belgesi alarak okumaya çalışmaktadırlar. Bunlar tatillerde çalışıp biriktirebildikleri parayla senelik geçimlerini sağlamaktadırlar. Maddi zorluk öğrencinin ders durumunda etkilemekte istikrarlı bir öğrenim yapmasını engellemektedir.

Bu yasalarla B.Alman hakim sınıfları kendisine gelecekte iyi hizmet edecek uysal sesiz beyinler yetiştirmeyi amaçlamaktadırlar. B.Alman hakim sınıflarının bu yasalarla erişmek istediği öğrencilerin herşeye boyun eğen ders çalışmaktan başka bir şey bilmiyen robotlar ve meslek aptalları olarak en kısa zamanda okullarda çıkmalarını sağlamaktır. B.Alman hakim sınıflarının amacı sadece zengin çocuklarına okuma hakkı tanımaktır. Bu her şeye boyun eğen öğrencileri gelecekte kendi pazar gelişmesine hizmet eden elemanlar olarak kullanmak istemektedir. Bu çirkin elemanların kendisine daha fazla kar getirebilmesi için makinaları

istenilen doğrultuda modernleştirmelerini arzulamaktadırlar. Bu şekilde işçilerin ardından yetişemedikleri yeni bandlar, MTM misali, iş miktarını artıran işçi sayısını sabit tutan yeni sistemler yapmalarını istemektedirler. Öğrencilerin ise kendilerini n geleceğini tehdit eden bu haksızlıklara karşı mücadele yürütmelidirler. Bu mücadeleyi tekmelekmekansızdır. Bunun için birbirlerine kenetlenmeleri gerekir.

Okullarda öğrencilerin birliğini ortadan kaldırmak için yeni getirilen bir değişiklik te şudur:

Daha evvelki dönemlerde okullarda ASTA adıyla öğrenci örgütleri bulunmaktaydı. ASTA lar okul içerisinde öğrenciler aleyhinde ortaya çıkan sorunlarla ilgilenen öğrenci kuruluşlarıydı. Haksız girişimleri teşhir ve öğrencileri toplantıya çağırma, onları haklı talepleri doğrultusunda örgütlenme hakkına sahipti. Bu örgütler şimdi kaldırılmak istenmektedirler. Böylelikle öğrencilerin okul içerisinde yürüttükleri mücadeleyi engellemek istemektedirler. Bununla da yetinmeyip okul içerisinde sorunlar üzerinde yapılacak her türlü tartışma toplantılarını yasaklamak istemektedirler.

Bu haksız girişimler alman patronlarının işçiler üzerindeki baskıları işçileri ne şekilde etkiliyorsa biz öğrencilerin tahsil hayatı yok etmeye yöneliktir. İşçiler yurt dışına ülkelerindeki işsizliğin öğrenciler öğrenim imkansızlığı sonucunda buraya geldiler. B. Alman hakim sınıflarının bizlere uyguladığı ekonomik ve siyasi baskılar buna Türkiye'de zemin hazırlayan bozuk düzenden ayrı ele alınmamalıdır. Bizlerin çoğunun buraya gelmesine sebep ülkemizdeki emperyalizme uşaklık eden komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları ve onların düzenidir. Burada yürüttüğümüz mücadeleyi Türkiye'ye dönük şekilde ele almalıyız. Getirilmek istenen yasayı protesto edelim. Öğrencilerin başlattığı dersleri boykot eylemine destek olalım.

- GETİRİLMEK İSTENEN YÜKSEK OKUL KANUNLARI KALDIRILMALIDIR !
- KAHROLSUN B. ALMAN HAKİM SINIFLARININ DEMOKRATİK HAKLARIMIZA YAPTIKLARI BASKILAR !
- KAHROLSUN YABANCILARA YAPILAN EKONOMİK VE SİYASİ BASKILAR !
- KAHROLSUN GERİCİ EĞİTİM DÜZENİ !
- YAŞASIN ÖĞRENCİLERİN EKONOMİK, AKADEMİK VE DEMOKRATİK HAKLARI İÇİN MÜCADELESİ !

Konstanz Türkiyeli Öğrenciler Der.

frankfurt türkiye öğrenci ve gençlik birliği (ATÖF ÜYESİ)

OTTO LOEWESTR. I
6. Frankfurt /m. 90

İşçiler, Öğrenciler, Emekçi Gençler !

Uzun zamandan beri Frankfurt'da kurulu bulunan Frankfurt Türkiye Öğrenci ve Gençlik Birliği (FTÖGeB) ATÖF üyesi, bundan böyle Birlik lokalini açmıştır.

Birliğimiz; emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı Frankfurt'taki Türkiyeli Öğrenci ve Emekçi gençliğin ekonomik, akademik ve demokratik hakları için mücadele eden bir kitle teşkilatıdır.

Birliğimiz, ülkemizdeki çeşitli milliyetlerden halkımızın emperyalist (sosyal emperyalist) boyundurluğun kırılması, komprador kapitalizmi ve feodalizmin yıkılması için verdiği BAĞIMSIZLIK ve HALK DEMOKRASİSİ MÜCADELESİ'ni destekler, propagandasını yapar.

Birliğimiz ülkemizde Türk hakim sınıflarının ezilen millet olan Kürt milleti ve diğer milli azınlıklara uyguladığı katmerli milli baskıya karşı çıkar, ulusların kendi kaderini tayin hakkını savunur.

Birliğimiz anti emperyalis (sosyal emperyalist) ve anti faşist (sosyal-faşist) anlayışına uygun olarak, çatısı altında toparladığı öğrenci ve emekçi gençliği sorunlarına çözüm bulma amacıyla şu çalışmalarını yapacaktır:

Türkiye'de öğrenim olanları bulamayıp buraya yeni gelen Türkiyeli öğrenci arkadaşların okul kayıt işlerinde, ev sorunlarında, oturma müzadesi almalarında ve çalışma müzadesinin alınmasında yardımcı olacaktır. Emekçi gençliğin mesleki öğrenim yeri ve iş bulmalarında yardım edilecektir. Burada öğrenimini yapmakta olan, biz öğrenciler çoğunlukla yoksul halk çocuklarıyız. İşçi arkadaşların hangi şartlar altında çalışıp hayatlarını sürdürdüklerini bizzat bizler bilmekteyiz.

Kendimizi geliştirmek, Türkiye ve Dünyayı tanımak için çeşitli konularda seminer ve forumlar düzenlenecektir.

İŞÇİLER, GENÇLER !

Tüm bunları gerçekleştirmek için Birliğimizin çatısı altında birleşelim! Birlikte mücadele edelim !

Not: ATÖF üyesi FTÖGeB yeni lokaline taşınmıştır. Bu amaçla çıkarttığı bildirinin bir kısmını yayınlıyoruz.

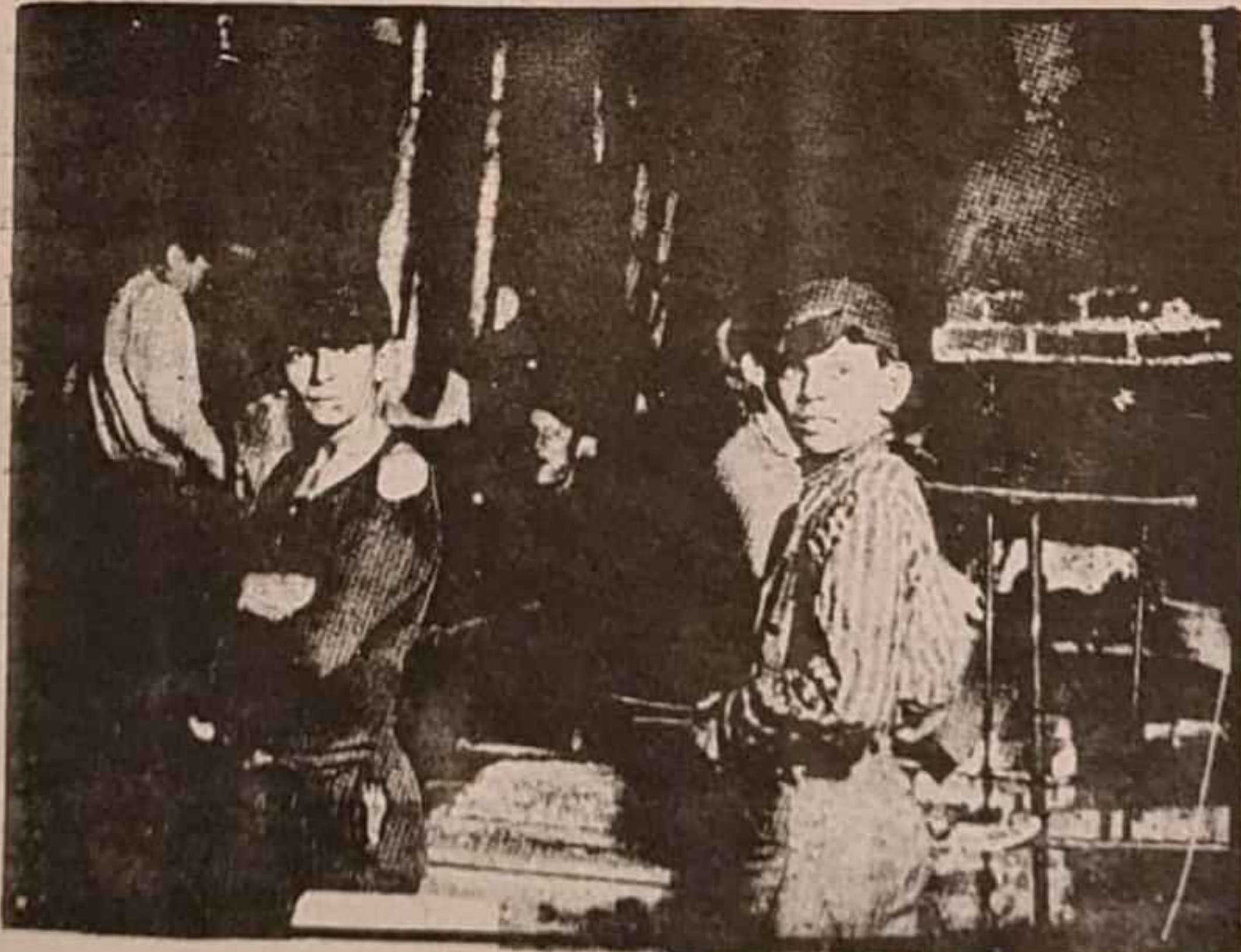
YAZI KURULU

MADENCİ ÇIRAKLARININ DURUMU

Biz Türkiye'li emekçi gençler genellikle orta okulu bitirdikten sonra (Bazılarımızda Lise'nin 1.2.ve hatta 3.sınıftan ayrılarak) B.Almanya 'ya Madenci çırağı olarak gönderildik.Bu genç yaştaki satış pazarlığıımız 1965 senesinde başlamış ve 1972'ye kadar sürmüştür.

Bizler B.Almanya'ya gelmeden ilkönce İş ve İşçi Bulma Kurumlarında bir imtihandan geçirildikten sonra ikinci olarakta İstanbul'da B.Almanya'nın Türkiye'deki İşçi Bulma Kurumlarında sağlık muayenesi ve ikinci bir imtihandan geçirildik.İmtihani kazananlar B.Almanya'nın İrtibat Bürosunda üç senelik bir Kontrat imzalayarak Modern esirler Ülkesine gönderildik.Yani hakim sınıflar B.Almanya'ya sadece babalarımızı ve kardeşlerimizi satmakla kalmadılar aynı zamanda bizleride 14 ile 16 yaşlarımızda sattılar.

Bizlere Kontratı imzalattırdıkları zaman B.Almanya'da 6 sene içinde mühendislik okulunu bitireceğimizi ve ayrıca okula gittiğimizde Firma tarafından bizlere para yardımının yapılacağını söylemişlerdi.Fakat onların verdiği bu sözler sadece bizleri Türkiye'yi terketmemize kadar geçerlidir.Burası bir gerçektirki Türkiye'deki beylerin hiç birisi bizlerin herhangi bir yüksek okula gitmemizi istemezler.Onlar bizlerin çalışıp onlara zevk,eğlence sürmeleri için döviz göndermemizi isterler.B.Alman patronlarıda bizlerin çalışarak onlara artı değer yaratmamızı isterler.Yardımlardanda vazgeçtik,kendimizin tatillerde çalışarak biriktirmiş olduğumuz paramızla dahi bir teknik okula gitmemize mücadele etmiyorlar.Çalıştığımız iş yerlerinin hemen,hemen hepsi maden firmalarıdır.

KAPİTALİST ÜLKELERDE ÇIRAKLAR ÜZERİNDE YOĞUN BASKI VE SÖMÜRÜ UYGULANMAKTADIR!

Bizler en zor şartlar altında madenlerde çalıştırılmaktayız. Bunun yanında beraber çalıştığımız işçi arkadaşlardan daha fazla sömürülmekteyiz. Bizler B.Almanya'ya ilk geldiğimizde sözümona üç yıllık sanat okuluna gönderildik. İlk sene haftada iki gün daha sonra bir gün okula gönderiliyorduk. Üç senelik sanat okulundan sonra isteyen iki senelik Fachoberschule'ye gidiyor, isteyen işçi olarak çalışıyordu. Bu okula isteyerek giden emekçi genç arkadaşlarımıza dahi bir çok zorluklar gösteriliyordu. Bunlar gösterilen bu zorluklardan dolayı okulu terk etmek zorunda kalıyorlardı. Fachoberschule'ye giden bu arkadaşlar normal olarak çalışıyorlar yalnız vardiyelerinin sabah yada gece olması gerekiyordu. Bu durum karşısında bir çok arkadaşlarımıza öğle vardiyeleri verilerek kasti olarak okula gitmeleri engelleniyordu. Fachoberschule haftada üç gün olup, öğleden sonra dört saatlik ders veriliyordu. Bu yüzden bazı arkadaşlarımız Dinslaken'deki Schachtlochberg'ten işten etildiler. Sebep olarak beylerin isteklerine karşı gelmişlerdir. Fachoberschule'den sonra yüksek okula gitmek isteyenlerin 12. sınıfta bitirmeleri gerekiyordu. Ancak 12. sınıfı bitirenler yüksek okula gitme hakkını kazanıyorlardı. Beylerin biz Türkiyelilere Türkiye'deki verdikleri sözlere bakacak olursak bizlerin 6 sene içinde yüksek okulu bitirmemiz gerekiyordu. Oysaki bizler 6 sene içinde ancak liseyi bitirebiliyoruz. Bu namussuzların bizleri ne şekil kandırdıklarını şimdi artık hepimiz biliyoruz. Aynı zorluklar şimdide yüksek okullarda karşımıza çıkıyor. Son olarak çıkarttıkları "Hochschulrahmengesetz" de gerek alman arkadaşlar için gerek biz yabancılar için çok zorluklar ve baskılar getirmektedir. Bu öğrenim süresinde bizlere öğretilenlerin çoğunun mesleğimizle hiç bir ilgisi yoktu. Bu beylerin gayeleri sadece emperyalizmi överek, beyinlerimizi yıkamak ve kendilerine yarınlar için uşaklar yetiştirmektir. Fakat beylerin bütün çabaları boşunadır. Biz Türkiyeli emekçi gençler halkımızın saflarında yer aldığımızı ve halkımızın verdiği bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesini desdeklediğimizi o beylere bir daha belirtmek isteriz. Ayrıca maden firmelerindeki faşist satın alınmış uşak öğretmenler ise bizleri her zaman horlamakta ve işyerlerindeki baskıların devamını uygulamaktadırlar. İlerici arkadaşlarımız işlerinden ve okullarından atılmakta ve hatta faşist konsolosluklarla işbirliği yapılarak sorgusuz sualsiz Türkiye'ye yollanmaktadırlar. Kaldığımız yurtlar ise modernhapisaneler haline getirilmiştir. Bu yurtlarda gerici disiplin uygulanmakta ve baskı yapılmaktadır. Bu anlattığımız şartlar altında okula gitme imkanı kalmayan genç arkadaşlarımız çalışmak zorundalar. Bunlar ancak ustalık imtahanını verdikten sonra ocaklarda üç sene çalışırlarsa teknik okullara girebilirler. Bu teknik okullara bundan bir kaç yıl önce imtihansız girildiği halde şimdi

imtihtanlıdır. Ayrıca birçok zorluklar gösterilmektedir. Bu beylerin tek gayeleri arkadaşlarımızın okuma imkanını gaspetmektir. Şimdi bu teknik okula giden arkadaşların 4. 11. 77 tarihinde Walzum'da yaptıkları basın toplantısında bazı noktaları aktarmakta fayda görüyoruz, ki buda B.Alman patronlarının Türkiyeliler üzerindeki uyguladıkları baskıların bir başka örneğidir. Basın toplantısının amacı bu arkadaşların okula müracaat ettikleri zaman kendilerine verilmesi gereken yardımın %42 sinin verilmediğini basına duyurmak, vasıtasıyla işvereni protesto etmek istiyorlardı. 22. 8. 77 tarihinde başlamış olan tekniker okulu şimdilik Essen, Moers ve Dortmund'da vardır. Bu okullara giden arkadaşlar iki çeşit imtihtandan geçirildikten sonra okula kabul edilmişlerdir. Müracaat ettiklerinde kendilerine çalışma esnasında kazandıklarının % 58'inin Arbeitsamt'tan ve % 42'sinde işverenlerden alacaklardır. Bu bir yazıyla dahi arkadaşlara bildirilmiştir. Fakat bir süre sonra işveren tarafından verilmesi gereken % 42'lik payın işveren tarafından ödenmeyeceği kendilerine bildiriliyor. Arbeitsamt'dan alınan parayla ne geçinmek nede yaşamak mümkündür. Moers'deki sınıfta 20 öğrenci vardır. Bu öğrencilerden 13 ü Türkiyeli 5'i Alman, bir Avusturyalı ve bir Koreli vardır. Bunlardan 4 Alman ve Avusturyalı işverenin verdiği payı alabilmekte diğerleri ise alamamakta. Biz yabancıların alamayışının sebebi yabancı oluşumuz ve Alman arkadaşın alamamasının sebebi ise ocakta çalışmayışdır.

MADENCİLERİN YAŞAMLARININ BÜYÜK BİR KISMI DAR, HAVASIZ, KRANLIK, YERİN
BİNLERCE METRE ALTINDA GEÇER!

Bunun yanında yapılan bir listede yabancıların karşısına büyük A harfiyle işaret konulmuştur. Maden patronlarının bizlerin en az üç yıl çalışarak hakettiğimiz bursu vermemeleri bizi ikinci sınıf insan olarak görmelerindendir. Essen'deki sınıfta ise 9 Türkiyeli ve 11 Alman öğrencisi vardır. Ayrıca Dortmund'da iki Türkiyeli öğrenci olup toplam olarak 24 Türkiyeli arkadaşımız bu burslardan faydalanamamaktadır. Basın toplantısını düzenleyen Türkiyelilerin sözcüsü olan arkadaş mücadelelerine devam edeceklerini ve sonuna kadar haklarını alana kadar direneceklerini ve davalarında kararlı olduklarını söylemişlerdir. Basın toplantısına çağrılan Milliyet, Hürriyet, Tercüman, Kültür ateşeliği, Konsolosluk, Köln radyosu, NRZ, WAZ, R-Post, Einheit, RAG dir. Bunlardan toplantıya katılanlar NRZ, WAZ, Ruhr Post ve ATÖF davet edilmediği halde bir arkadaşı görevlendirerek oradaki durumlar hakkında bilgi topladı. Bir telefonla gelemeyeceğini bildiren Kültür ateşeliği bizlerin sorunlarına ne kadar eğildiğini buradada göstermiştir. Onlar bizlerin sorunlarına hiç bir zaman çözüm getiremezler. Çünkü uşaklık ettikleri beyler ne derlerse onu yapmaya mecburdurlar. Burada da ortaya çıktığı gibi bizler ancak birlik olursak problemlerimizi, sorunlarımızı çözebiliriz. Bizlere ne emperyalistler ne de onların uşaklığını yapanlardan fayda yoktur.

B.Alman tekelci kapitalistleri biz yabancı çırak ve öğrencileri birbirinden bölmek, Alman işçi çırak ve öğrencileriyle dayanışmamızı parçalamak için değişik metodlar kullanmaktadır. Biz Türkiyeli işçiler, çıraklar, öğrenciler olarak yerli ve yabancı bütün milliyetlerden emekçilerle, öğrencilerle birleşmiliyiz. Ortak mücadele yürütmeliyiz. Madenlerde yapılan baskılara karşı mücadele yürütelim.

-YABANCI ÖĞRENCİLERE ÖDENMESİ GEREKEN BURSLAR RAG TARAFINDAN
HEMEN ÖDENMELİDİR !

-MADEN ÇIRAKLARI ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON !

-MADEN ÇIRAĞI OLARAK ÇALIŞMIŞ TÜM ÖĞRENCİLERE BURS VERİLMELİDİR !

-KAHROLSUN BİZİ BATI ALMAN DEVLETİNE SATAN FAŞİST İKTİDARLAR !

-KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ !

-YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA !

Dinslaken Gençlik derneğinden bir arkadaş

ATÖF 14. GENEL KURUL BASIN BİLDİRİSİNİN ELEŞTİRİSİ

ATÖF 14. Genel Kurul basın bildirisi 1. 8. 1977 de yayınlandı. ATÖF 14. Genel Kurul basın bildirisi hem şekil, hem de öz olarak bir di-
zi hatayı barındırıyor. ATÖF'ün izlediği siyaseti genel hatıyla doğ-
ru bulan bir ATÖF üyesiyim. Basın bildirisini eleştirmeyi, önümüz-
deki dönemde bu hataların ve yanlış görüşlerin düzeltilmesi ve tekrar-
lanmaması yönünden gerekli buluyorum.

ATÖF 14. Genel Kurulu 8. 9. 10 temmuz tarihleri arasında Frank-
furt'da yapıldı. Basın bildirisi ise 1. 8. 1977 tarihinde ATÖF yöne-
tim kurulu tarafından yayınlandı. ATÖF basın bildirisinin bu kadar
bir zaman sonra yayınlanması bir hatadır. oysa basın bildirisi, ATÖF'
ün Genel Kurulundan hemen sonra yayınlanıp, gerekli yerlere gönderil-
mesi gerekli idi. Bu yapılmamıştır. Olay aktüalitesini kaybetmiştir.
Bildirinin geç çıkması, çeşitli yabancı ülkelerde öğrenim gören Tür-
kiye'li öğrencilerin, çeşitli Türkiyeli ve yabancı teşkilatların,
ATÖF 14. Genel Kurulundan haberdar olmamasına ve kongre hakkında bel-
li bir süre tavır takınmamalarına yol açmıştır. Ayrıca basın bildiri-
sinin almanca olarak çıkmaması önemli bir eksikliktir. Basın bildiri-
si daha sonra almanca eylül ayı içinde yayınlanmıştır. Böylece B.Al-
manya ve B.Berlin'deki yabancılardan ve B.Alman kamuoyunun ATÖF 14.
Genel Kurulu hakkında haberdar olması bu kadar gecikmiştir. ATÖF yö-
netim kurulunun geçen dönemde yaptığı önemli hatalardan biride geli-
şen olaylara karşı zamanında tavır almada geç kalması idi. ATÖF yö-
netim kurulu bu olumsuz durumu mutlaka düzeltmesi gerekir. Çeşitli
eylem ve yayın araçlarıyla gelişen olayları zamanında değerlendirmeli,
tavır takınmalıdır. Basın bildirisi ATÖF'ün Genel Kurulunu yan-
şıması bakımından yetersizdir. Kongrenin gidişatını planlı bir şekilde
anlatmıyor. Genel Kurul birbirinden kopuk ifadelerle anlatılmaya
çalışılıyor. ATÖF 14. Genel Kurulunun yapıldığı tarih, kongreye katı-
lanların sayısı, dayanışma mesajları vs. belirtildikten sonra bağla-
yıcı kararların özetlenmesine geçiliyor. Ve böylece bildiri bitiyor.

ATÖF 14. Genel Kurulunda tartışmaların, asıl olarak, demokratik
kitle teşkilatı anlayışı konusunda yoğunlaştığına değinilmeliydi.
Bu önemli konu bildiride eksiktir. Saarbrücken, Stuttgart ve Mainz
temsilcilerinin ATÖF Genel Kurulunda alınan kararların tüm dernekle-
ri, bağlamaması gerektiği, herkesin kendi doğru bildiği yolda çalış-
ma yürütmesi görüşünü savundukları ve bu bölücü görüşlerin ATÖF'ün
14. Genel Kurulunda mahkum edildiği anlatılmalıydı. Saarbrücken,
Stuttgart ve Mainz öğrenci temsilcilerinin siyasi görüşlerinin ifla-
sı sonucu kongreyi terk ettiklerine değinilmeliydi.

Diğer yandan, kendine "devrimci", "proleter devrimci" sıfatını

takan belli siyasi dergilerin sempatzanı olduklarını söyleyen kongrede savundukları siyasetin mahkum edildiği kısaca bildiride yansımalıydı. Bildiride eksik olan diğer bir meselede; ATÖF'ün 14. Genel Kurulunda almış olduğu sosyal-faşistlerle ilgili kararıdır. Bu basın bildirisinin içermesi gerektiği önemli bir eksikliktir. Bildiride önemli eksikliklerden biride, şüphesiz ATÖF'ün sosyalis ülkelerin gençliği ile emperyalist ülkelerin devrimci gençliği ile enternasyonal alanda dayanışmasıdır. Bu konu bildiride işlenmemiştir.

ATÖF'ün 14. Genel Kurul basın bildirisi, devrimci kitle teşkilatı siyasi çizgisi konusunda da hatalar barındırmaktadır. Bazı kavramlar bildiride açık değildir. Bildirinin bazı yerlerinde halk demokrasisi, bazı yerlerinde ise demokrasi kavramı geçmektedir. Mesela: "Komprador patronlara, toprak ağalarına karşı demokrasi" (abç). Demokrasi kavramı burada kullanıldığı şekilde açık değildir. Demokraside ne anladığımızı yanlış anlaşılmalara meydan vermeyecek şekilde belirtmeliyiz. Alın-tıdaki demokrasi kavramının yerine halk demokrasisi kavramının kullanılması gereklidir. Doğrusu budur.

Bildiride "azınlık milliyetler" kavramı geçiyor. "Azınlık milliyetler" kavramı ile belirtilmek istenen Türkiye'de millet teşkil edemeyen milliyetlerdir. Milli nitelikteki azınlıklardır. Azınlık milliyetler kavramı milliyetlerin azınlık veya çoğunluk yani kafa sayısına göre değerlendirdiği için yanlıştır. Doğrusu milli azınlıklardır.

Basın bildirisinde ATÖF 13. Genel Kurulunda alınan kararların genel olarak doğru olduğu ve bu kararların 14. Genel Kurul tarafından olduğu gibi onaylandığı kanısı uyandırılıyor. Bu görüşüme göre yanlıştır. Çünkü ilk bakışta ATÖF 13. Genel Kurulda alınan kararlarla 14. Genel Kurulda alınan kararlar arasında bir fark görünmemesine rağmen, özünde önemli farklılıklar vardır. Bu değişikliklerden en önemlisi, emperyalizme karşı mücadele konusunda yapılan değişikliktir. Enternasyonal dayanışma ile ilgili kararda, emperyalizmin, ABD emperyalizmine ve SS Emperyalizmine indirgeme eğilimi vardı. Emperyalizme karşı mücadele konusunda bu yanlış eğilim 14. Genel Kurul tarafından görüldükçe düzeltilmiştir. Bu değişiklik basın bildirisinde vurgulanmıyor. Emperyalizme karşı mücadeleyi, ABD Emperyalizmine ve SS Emperyalizmine karşı mücadele ile sınırlandıran anlayış, basın bildirisinde hakimdir. Örneğin basın bildirisinde bu mesele şöyle vurgulanıyor: "Bugün Dünya'nın belli bir bölümünü sömürü ve baskı altında tutan ve ABD Emperyalizmi ile Dünya hegemonyası için kıyasıya bir mücadeleye giren Rus Sosyal Emperyalizmine karşı ATÖF mücadele etmekte ve onun sosyalist maskeli emperyalist yüzünü teşhir etmektedir. ABD Emperyalizminin hegemonyası altında bulunan ülkemizde, Rus Sosyal emperyalistleri son yıllarda hızla gelişen ekonomik yatırımlarını, askeri

yardımlara kadar vardırırmışlardır."

Bugün Dünya hegemonyası konusunda dalaşan emperyalist güçler içinde en ileri çıkan Amerikan emperyalizmi ve SS emperyalizmi baş savaşı kışkırtıcılarıdır. Emperyalist güçler başını Amerikan emperyalizmi-nin ve SS Emperyalizminin çektiği iki blok oluşturmuşlardır. Bunlar NATO ve VARŞOVA paktı içinde askeri güçlerini birleştirmişlerdir. Emperyalist güçler içinde en öne çıkan Amerikan emperyalizmi ve SS emperyalizmidir. SS emperyalizmi bir yandan çılgınlar gibi silahlanır-ken, "barış", "güvenlik" demagojisi ile halkları uyutmaya çalışıyor-lar. Fakat bu hiç bir zaman emperyalizmi, Amerikan emperyalizmi ve SS emperyalizmi olarak görme anlamına gelmez. Amerikan emperyalizmi ve SS emperyalizmi diğer emperyalistlerden daha güçlü olması, diğer emperyalistlerin siyasi alanda top yekün gericilik karakterini de-ğiştirmemektedir. Amerikan emperyalizmi ve SS emperyalizmi dışında ka-tılan emperyalist güçlerde (Avrupa'daki emperyalist ve sosyal emperya-list güçler, Japon emperyalizmi vs.) Dünya'da halkların düşmanıdır. Bu emperyalist güçlerde halkların devrim mücadelesini bastırma konu-sunda birleşmekte, pazar dalaşması konusunda diğer emperyalist güç-lerle kıyasıya mücadele etmektedirler. Emperyalizmi sadece Amerikan emperyalizmi ve SS emperyalizmi olarak sınırlayan, görüş basın bildi-risine hakimdir.

ATÖF sadece emperyalist güçler içinde en öne çıkan Amerikan emperyalizmine ve SS emperyalizmine karşı değil, bütün emperyalist güçlere karşıdır. Basın bildirisinde emperyalizme karşı mücadele konusunda ta-kınılan tavır ATÖF 14. Genel Kurul kararlarına ters düşmektedir. Ba-sın bildirisinde yansıyan bu yanlış görüş düzeltilmelidir.

Basın bildirisinde "ATÖF B.Almanya'da Türkiyeli öğrenci ve emekçi gençliğin ekonomik, akademik ve demokratik taleplerinin gerçekleşmesi uğruna mücadele eder. ATÖF'ün esas görevi budur" deniyor. Görebildi-ğim kadarıyla bu tespit yanlıştır. Bu anlayış demokratik kitle teşki-latlarını, kitlelerin ekonomik ve demokratik talepleri için mücadele araçları değerlendirmektedir. Ekonomik ve demokratik talepler için mücadele ile siyasi mücadeleyi birbirinden koparmaktadır. Bu görüş ekonomik ve demokratik talepler uğruna mücadeleyi siyasi nitelik ka-zandırmakla sınırlamaktadır. Kitleleri siyasi olarak (kurtuluşun dev-rimle olacağı propagandasını yapma anlamında) eğitme ve devrime yak-laştırma görevini redetmektedir.

ATÖF B.Almanya ve B.Berlin'deki Türkiyeli öğrenci gençliğin eko-nomik ve demokratik talepleri uğruna mücadele etmelidir. Bu kitlele-ri ATÖF etrafında toparlamak için gereklidir. Ekonomik ve demokratik talepler uğruna mücadele ile ATÖF kendisini sınırlamamalıdır. ATÖF Türkiyeli öğrencileri ekonomik ve demokratik talepler uğruna mücade-

leye sevkederken, bu mücadeleyi halkımızın bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesine bağlı olarak ele almalıdır. Bu mücadeleyi devrime dolaylı olarak, devrimin propagandasını yapacak bir biçimde ele almalıdır.

ATÖF reformlar uğruna mücadele yürütmeli, fakat bu mücadelede hiç bir zaman B.Alman patronlarından kopartılabilecek bir takım tavizlerin kurtuluş olduğu düşüncesini yaymamalıdır.

ATÖF yurtdışındaki Türkiyeli gençliğin kurtuluşunun, ancak halkımızın emperyalizme, komprador kapitalizmine ve feodalizme karşı verdiği bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesinin zaferi ile olacağı gerçeğinden yola çıkarak, reformlar uğruna mücadeleyi devrime tabii kılmalıdır. Kitleleri bu temelde eğitmeli, devrime yaklaştırmalıdır. Devrime dolaylı yoldan hizmet etmelidir. ATÖF reformist değil devrimci olmalıdır.

Yine bildiride "Türkiye'de halkızın bir avuç komprador patronlara ve toprak ağalarına karşı demokrasi ve emperyalizme sosyal emperyalizme karşı verdiği bağımsızlık mücadelesini destekler" deniyor.

Böyle bir formülasyon Bağımsızlık ve Halk demokrasisi kavramı bir bütündür. Emperyalizm girdiği geri ülkelerde, bir önceki toplumsal yapının unsurları olan feodallerle birleşmiş, bir yanda kendine bağımlı kompradortipte bir kapitalizm geliştirirken, bir yandanda feodalizmi ayakta tutmuştur. Bu yüzden feodalizmin bir Devrimle tasviye edilmediği ülkeler genel olarak emperyalizme bağımlı yarı sömürge-yarı feodal ülkelerdir. Yarı sömürge-yarı feodal sosyo ekonomik yapıya sahip ülkelerin hakim sınıfları emperyalizme bağımlı komprador burjuvazi ve toprak ağalararıdır. Emperyalizm ülkemizin yeraltı ve yerüstü zenginliklerini; Halkımızın alın terini bu uşak sınıflar aracılığı ile sömürmektedir. Yarı feodal yapıya indirilecek her darbe emperyalizme indirilen darbelerdir. Bu yüzden Halkımızın emperyalizme, komprador kapitalizmine ve feodalizme karşı yürüttüğü Bağımsızlık mücadelesi birbirinden ayrılmaz bir bütündür.

N. Sert

Öğrenci Gençlik, Fasizme karşı Halkımızla omuz omuza!

NRW ÖĞRETMENLER BİRLİĞİ KURULDU

Yurtsever öğretmen arkadaşlar 1976 yılından beri NRW'da Öğretmenler Birliği'ni kurmak için bir takım girişimlerde bulundular. Öğretmenler Birliği'nin kurulmasının halkımızın HALK DEMOKRASİSİ ve BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ'ne dolaylı olarak katkıda bulunacağını bilincinde olan yurtsever öğretmenler bir çok defalar toplantılar düzenlediler. Öğretmenler Birliği'nin kurulmasının önemini yurtsever öğretmenlere kavratmaya çalıştılar. Toplantılarda sosyal-faşistler kurulacak Öğretmenler Birliği'nin FİDEF'e üye olmasını istediler. Yurtsever öğretmenler FİDEF'e üye olmasına karşı çıktılar ve FİDEF'i teşhir ettiler.

Genel Kurulu hazırlamak ve öğretmenlerle ilişki kurmak için bir hazırlık komitesi kuruldu. Hazırlık komitesinde çoğunluğu yurtsever öğretmenler teşkil ediyordu.

GENEL KURUL 5. 11. 77 tarihinde Dortmund'da yapıldı. Genel Kurula NRW bölgesinin çeşitli şehirlerinden gelen 70 e yakın yurtsever öğretmenler katıldı. Divan kurulunun seçimi bize, yurtsever öğretmen arkadaşların yeteli bir ön çalışma yapamadıklarını, buna karşılık sosyal-faşistlerin örgütlü olarak genel kurula katıldıklarını gösterdi. Sonuçunda sosyal-faşistler divanı ele geçirdiler. Sosyal-faşistler Genel Kurulun başından beri öğretmenler birliğinin kurulmasını sabote ettiler. Kavga çıkartmaları halinde zararlı çıkacaklarını bildiklerinden, Birliğin kurulmasını engellemek için başka yollara baş vurdular. İlk önce, Genel Kurula yeterli öğretmenin gelmediğini bahane ederek toplantının ileri bir tarihe atılmasını istediler. Genel kurul bunu red edince, divan kurulunu arkalarına alarak gündem üzerinde bilinçli olarak yeterinden fazla konuşmaya ve gereksiz tekrarlamalara başladılar.

Sosyal-faşistlerin amaçlarının Öğretmenler Birliği'ni kurdurmamak olduğunu anlayan yurtsever, demokrat öğretmenler divanın taraf tuttuğunu ve geri çekilmesi gerektiğini söylediler. Sosyal-faşistler Genel Kurulun çoğunluğunun kararı ile divandan al aşağı edildiler.

Öğretmenler Birliği'nin kurulmasını önleyemeyeceklerini anlayan sosyal-faşistler genel Kurulu terk ettiler.

Sosyal -faşistlere hak ettikleri dersi veren yurtsever öğretmenler Öğretmenler Birliği'ni kurdular. Yurtsever öğretmenler bundan sonraki çalışmalarına daha hız vererek, B.Almanya çapında bir Federasyon oluşturmak için mücadele edecekler.

-YAŞASIN YURTSEVER ÖĞRETMENLERİN BİRLİĞİ !

-KAHROLSUN FAŞİZM-SOSYAL FAŞİZM !

-YAŞASIN HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !

DÜNYA HABERLERİ :

A.B.D

CARTER'İN GÜLÜCÜKLERİ ARDINDA GİZİLİ OLANLAR !

"İnsan haklarına kesin olarak saygı duyulması" adlı bitmez masalı Carterin baskı rejiminin ve onun etkisi altındaki baskı rejimlerinin de ağzında devamlı işitmekteyiz. ABD nin yönetiminde olan ülkelerdeki baskıcılar, baskı ve zulüm makinalarını bugün ABD den temin etmektedirler. Carter'in burada "ideal insan hakları" ile söylemek istediği Milletler arası polis şeflerinin birleşmesidir. Bilhassa ABD tarafında yönetilen bu zulüm örgütleri 84. yıl dönümü ~~ve~~ münasebetiyle 1-6 Kasım tarihleri arasında Los Angeles şehrinde bir toplantı yapmışlardır. Bu örgütlerin amaçlarını belirtmek için yapılan resmi açıklamada şöyle deniliyor: Bu birliğin amacı polisin hizmetinin artırılması için yeni metodların bulunması bunların geliştirilmesi, bu hizmetlerin daha pratik olabilmesi için yeni tekniklerin kullanılması dünya çapında polisin bilgi alış verişi yapması ve daha iyi hizmet için daha bilgili ve uzmanlaşmasıdır. Her yıl bu toplantılar birer ortak çalışma konferansı, seminerler, antreman toplantıları, sergiler olarak planlanmıştır"

Bu örgüt 84 yıllık yaptığı işler örgütlenme ve silahlanma alanında yaptığı ilerlemelerle övünmektedir. Bu toplantıya katılan örgütler şunlardır: İran, Brezilya, Güney Afrika, Güney Kore, Zaire, Arjantin, Suudi Arabistan, Şili, Tayvan, Meksika, Portekiz, Porto-Riko'dur. Bu isimler gerçekten önemlidir. Bunların isimleri insan haklarını koruma adlı listede diğer baskı rejimleriyle birlikte yer almaktadır. Bütün bu ülkeler ABD etkisi altında ve yahut onların koklalarının yönettiği ülkelerdir. Bu toplantıya katılan polislerin özellikleri nelerdir? Bunun en güzel örneğini İran'dan katılan delegeler vermektedir. Buraya katılan İranlılar: İran gizli örgütünün şefi ve yardımcısı Şahın gizli polisleri İran milli istihbarat teşkilatının dört yöneticisi M.Zarafshe İran haber alma şefi, İran Şahlık koruma polislerinin yöneticilerinden üç kişi ve Emniyet genel komandanı Amin Afshar'dır.

Teknik antramanlar örgütlenme ve teknik gelişmeler ABD baskı ve zulümün işkencesiz yürütmesinde hala yetersizdir. "Özgürlüğü seven" ABD bu metodları en iyi kullananlardır. ABD'nin yaptıklarının bir bölümünü şu liste açıklamaktadır. a- Şili'ye politik suçluların sorgusunda kullanılacak büyük bir IBM elektronik beyin satılmıştır. b-Brezilya polisinin haber toplaması için gerekli IBM elektronik beyin satmıştır. c, ABD silah fabrikaları üç yıl içerisinde 50 binin üzerinde küçük çaplı silah 10 binin üzerinde makinalı tüfek 296 polis panzeri 6 bin MACE yarı sömürge ülkelerin polislerine satmıştır.

Bunlardan birçoğunda.. G.Vietnam da olduğu gibi işkenceler bilhassa ABD'li uzmanlar tarafından yapılmaktadır. Bizlerin ABD'nin pratiğiyle

dünyadaki baskı ve zulmün eş değeri de olduğundan hiç şüphemiz yoktur.
Carter'in gittikçe çürüyen kokanı bu yalanları bizleri şaşırtmamaktadır.

ISV

Aachen İran Öğrenci Derneği
(CISNU üyesi)

KAHROL SUN ABD. USAĞI Faşist Şah!

İNGİLTERE

İTÖF ve İTİB içerisinde yuvalanmış sosyal faşistler, son olarak 4 kasım 1977 de Manchester'de İTÖDKK'lı (İngiltere Türkiyeli Öğrenci Dernekleri Kordinasyon Komitesi) bir arkadaşına daha grup halinde saldırdılar. Bu saldırı sosyalizm maskesi ardında gizlenen sosyal faşist yüzlerini daha fazla gizleme ihtiyacını duymayan Rus Sosyal emperyalizminin uşakları sosyal faşistlerin yaptıkları ve yapacakları saldırılar zincirinin sadece bir halkasını oluşturmaktadır. " İTÖDKK'ı yok etmek", "İTÖDKK'lıları sindirmek" safsatasıyla yapılan bu son saldırının amaçları açıktır. Birincisi İngiltere'de demokratik bir kitle federasyonunun oluşturulmasını engellemek, ikincisinde tekkeci anlayışlarıyla demokratik bir kitle örgütü olan MÜTÖD üzerinde çevirmek istedikleri daleverelerin açığa vurulmasını istememelerindedir. Saldırıya uğrayan arkadaş bunların gerçek yüzünü açığa vuran, İngiltere'de demokratik kitle federasyonunun kurulması için uğraşı verenlerden biriside. Bu ise onların İTÖF'de yaptıkları gibi tek tek derneklerde de yönetimi çeşitli daleverelerle ele geçirmek, onlara sahte TKP'nin bir yan örgütü haline getirmek isteklerini tehlikeye sokmaktadır.

Biz İTÖDKK olarak doğru demokratik kitle örgütü anlayışımıza sonuna kadar savunacak ve demokratik kitle federasyonumuzu oluşturacağız.

FRANSA

FTÖB (Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği) nin faşist MC ye karşı yürüyüşünü Fransız tekelci burjuvazisi ve polisi sudan bahanelerle yasakladı. Fransız makamlarının bu anti demokratik baskısını, Türkiye'de halkımızın hayatını cehenneme çeviren "ağır zamları, siyasi cinayetleri, sömürü ve zulüm düzeni, faşizmi" protesto için 4 kasım gününden itibaren açlık grevine başlamış bulunuyoruz.

Faşist MC'nin halkımız üzerinde artan baskı ve cinayetlerini, hayat pahalılığını ve Fransız tekelci burjuvazisinin baskılarını protesto etmek için başlatılan açlık grevine bütün gücümüzle katılalım. Dayanışmada bulunalım.

FTÖB

Not: FTÖB ve İTÖDKK'nın bildirilerinin birer bölümünü yayınlıyoruz.

Birlik Yazı Kurulu

AFGANİSTAN

(Üç akrep 1344) 25 ekim 1965 in Afgan halkı tarihinde önemli bir yeri bulunmaktadır. Bu tarih devrimci ve ilerici hareketin bir dönüm noktasıdır. Bu mücadeleden çıkarılan dersler halkımızın gericiliğe ve emperyalizme karşı yürüttüğü mücadeleye ışık tutmuştur ve bu mücadeleyi daha kararlı kılmaktadır. 12 yıl önce bugün Afgan halkının devrimcilerinin ve ilericilerinin şanlı direnişi Afgan gerici hükümeti tarafından kanla bastırılmıştır. Bu direnişin sebebi o zamanın başbakanı ve bugünün devlet başkanı olan faşist Davut'un on yıl boyunca sürdürdüğü baskı düzenidir. Sosyo ekonomik gelişmeler, hakim sınıflar arasındaki gelişmelerin keskinleşmesi emperyalist güçlerin ve özellikle ABD ve SS Emperyalistlerinin baskıları Afgan halkının mücadelesini geliştiriyordu. Bu mücadelenin gittikçe artması hakim sınıfları sözde bir demokrasi getirmeye mecbur etti. Yeni hazırlanan bu sözde demokratik anayasada halka az da olsa tanınan haklara pratikte hiç yer verilmedi ve bu faşist terör düzeni devam etti.

Yeni anayasanın kabulünden bir yıl sonra Kabil halkı, yapılan "serbest" seçimleri takip edebilmek için parlamento binası önünde toplanmışlardı. Halka hesap vermekten korkan sözümona halk temsilcileri parlamento binası önünde toplanan halka otomatik silahlarla donanmış polis, jandarma ve zırhlı askeri birlikler ateş açtı. Bu saldırı sonucu halktan 65 kişi şehit edildi. Yüzlerce kişi yaralandı ve tutuklandı. Bu yiğit direniş halkımızın kalbinde yenilmezliğin sembolü olarak kalacaktır. Halkın devrimci direnişi 17 eylül 1973 monarşisini yıkılmasına kadar yükseldi. Bu darbe emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin uşaklarının Afganistan üzerindeki hakimiyet dalışması sonucudur.

Sovjet sosyal emperyalizmin uşakları iktidarda söz sahibi olunca bu karşı devrimci darbeyi 'devrim' olarak nitelendirdiler. Fakat bu sözde 'devrim'den dört yıl geçmesine rağmen Afganistanda durum değişmemiş, baskı, sömürü son bulmamış, bilakis emperyalistlerin, özellikle sosyal emperyalistlerin sömürüleri azgınlaşmıştır. Bu darbeden sonra yeterli yaşam şartlarının bulunmaması nedeniyle 2,5 milyon Afganlı yurdunu terk etmiştir. Yüzlerce demokrat ve devrimci tutuklanmıştır. Her ne pahasına olursa olsun iktidarda kalmayı amaçlayan faşist Daut sosyal-emperyalistlerle İran gizli örgütleriyle, işbirliğini hızlandırarak polis şebekesini genişletmeye çalışıyorlar.

Afgan halkının emperyalizme, sosyal emperyalizme ve onların Afganistandaki uşakları, komprador patronlara, toprak ağalarına karşı mücadelesi hiç bir zaman sönmemiş tam tersine gittikçe güçlenmiştir.

Örneğin Kabul şehrinde Jangalak fabrikasındaki işçilerin grevi ve kuzey Afganistan'da yapılan üç grev bu mücadelelerin en iyi örnekleridir. Bizler Afgan halkının sömürüyü ve baskıyı kaldıracağını, bağımsız demokratik Afganistan'ı kuracağını bilincindeyiz. Bu halk demokrasisinde yönetim halkın olacaktır, bir avuç emperyalist uşağı gericinin değil.

-YAŞASIN AFGAN HALKININ 25 EKİM DİRENİŞİ !

-KAHROLSUN AFGANİSTAN'DAKİ FAŞİST DAUT HÜKÜMETİ !

-KAHROLSUN EMPERYALİZM-SOSYAL EMPERYALİZM !

-YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA !

OKUL YÜZÜ GÖREMEYEN, AFGAN İSTANLI ÇOBAN ÇOCUKLAR.

AĞA TOPRAĞINDA ÇALIŞAN YOKSUL KÖYLÜLER (AFGANİSTAN)

M. DAYAN BONN'DA

28.11.1977 tarihinde İsrail Dışişleri Bakanı Moşe Dayan B.Almanya'ya resmi bir ziyarette bulunacaktır.Bu ziyaretin İsrail uçaklarının Lübnan köylerini ve Filistin Kamplarını yerle bir ettiği yüzlerce kişinin bombalarla katledildiği bir zamanda yapılması ilgi çekicidir.Bu ziyaretin Filistin Halkını kendi kaderini tayin etmek için verdikleri haklı mücadeleden kanla bastırıldığı,İsrail'in Birleşmiş Milletlerde 67 bölgeyi işgal altında bulundurduğu için kınandığı bir dönemde ve İsrail hükümetinin başı M.Begin,M.Dayan'ın Filistin sorununu unutturmaya çalıştıkları bir dönemde yapılması tesadüf değildir.

Başbakan Begin'in Sedat'ın ziyareti sırasında yaptığı konuşmada hiç bir Filistin sorununa değinmemesi her şeyi açıklamaktadır.Moşe Dayan'ın radyo'da yaptığı konuşmada 67 işgal bölgesi ve sağlıklı bir barışın sağlanmasının ana şartlarının neler olduğu üzerine görüşlerini şöyle açıklıyordu. "Ben olayları şöyle görüyorum.Bizler Golan tepelerinde, Kudüs'te,Sina'da,Judra'da ve Samari'ya da (Bu aynı zamanda batı yakası ve Gazza bölgeleridir) kendi sınırlarımızı çizdik ve bu,bundan böyle bizim haritamızın sınırlarıdır.Golan tepelerinde yerleşmekte ve orada köyler kurmaktayız.Buralardan çekilmemiz söz konusu değildir."

Moşe Dayan 1967 yılında İsrailin Arap ülkelerine yaptıkları saldırı sırasında İsrail ordularının baş komutanıydı.Bu gün o Dışişleri Bakanı olarak İsrail'in işgal ettikleri yerleri geri vermemek için çabalamaktadır.İsrail'in tüm Dünya'da tecrit olmasına rağmen B.Alman hükümeti İsrail'i bütün güçleri ile desteklemektedir.Bunların en iyi ispatı FKÖ'nün tanınmaması ve Filistin'li işçilerin ve öğrencilerin Demokratik kitle Teşkilatları olan GUPS ve GUPA'nın kapatılmalarıdır.

M. Dayan, bu ziyaretçiyle B.Almanya'da alacağı askeri ve yardımları çoğaltılmasını amaçlamaktadır. B.Alman hükümeti bu ziyaretle de birleşmiş Milletler de Filistin halkının hayat hakkının tanınması için verdiği "evet" oyunun da boş bir laftan başka bir şey olmadığını ispatlamıştır. Bu ziyaret M. Dayanan B.Almanyaya yaptığı ikinci ziyaretidir. Birinci yaptığı ziyarette Straoss ile silah alış veriş yapmışlardır. "M.Dayan B.Almanyanın İsrail için ortak pazar içerisindeki en iyi dostu olduğunu bilmektedir. M.Dayan B.Almanyanın diğer ülkeleri de kendilerini desteklemeleri için ikna edebilecek tek ülke olduğunu ümidini taşımaktadır. B.Almanya avrupadan merkezi bir rol oynamaktadır.

- M.DAYAN B. ALMANYA'DA DEFOL !
 - B.ALMAN HÜKÜMETİ SİONİS İSRAİL DEVLETİNE YARDIMI KESMELİDİR !
 - YAŞASIN FİLİSTİNİN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !
- HALKININ

SİYONİST M.DAYAN VE İSRAİL ASKERLERİNİN KATLIAMI !
KATLEDİLEN FİLİSTİNLİ ANNE VE ÇOCUKLARI !

SEDAT'IN İHANET ZİYARETİ

Sedatın İsrail'e yaptığı ziyaret bütün burjuva çevreler tarafından "barış için atılmış bir adım olarak nitelendirilmiştir. Bu ziyaret aslında Filistin halkı üzerinde kanlı baskılar uygulayan, dünya halkları önünde tecrit olmuş İsrail'in bu gerici sionist siyasetinin Sedat tarafından desteklendiğini bir kere daha ispatlamıştır. İsrail'in işgali altında hergün onun baskısı altında kalan Filistinliler Sedatın bu ziyaretini red etmektedirler. Süddeutschezeitung 21.11.77

"Kudüsün arap kesimindeki İsrail işgali altındaki batı Ürdündeki Araplar arasında ve diğer Arap ve İsrailliler arasında Sedatın ziyareti beklenen ilgiyi görmemiştir. Sedatı karşılamaya 4 Filistinli gelmiştir. Sedatın Filistin halkıyla beraber namaz kılmak istediği AL-AKSA camiinde büyük bir kitle yoktu Sedat ancak caminin yarısını dolduran Arap ve mısırlılarla İsrailli gizli polislerin çok sıkı kontrulleri altında namazı kılmıştır. Genel olarak Kudüsün Arap kesimi bu ziyarete karşı tavırları ilgisizdi. Sedatın mezarlık kilisesini terk edeceği sırada bir çok genç dönek Sedat parolalarıyla protesto gösterilerinde bulunmuşlardır. Bu protestocular İsrailli polisler tarafından kısa bir süre sonra dağıtılmışlardır"

Sedatın ziyareti Begin hükümetinin kurtarılmış olarak gördükleri bölgelerden çekilmeleri, FKÖ (Filistin Kurtuluş Örgütü)nü tanımaları konularındaki tavırlarını değiştirmemişlerdir. Filistin halkına hayat hakkı tanımayan sözde Arap halkı adına konuşan Sedatın yaptığı toplantı ve anlaşmalar orta doğuda gerçek bir barışı sağlayamayacaktır.

Orta doğuda gerçek bir barışın sağlanması Filistin halkının tanınmasıyla olacaktır. Bunun için tek çıkar yol Filistinin kendi kaderini tayin hakkının tanınmasıdır. Gerçek bir barış uzun sürede verilecek Arap ve dünya halkları tarafından desteklenen bir mücadeleden sonra gerçekleşecektir.

=YAŞASIN FİLİSTİN VE
ARAP HALKLARININ
SİYONİZME VE ARAP
GERİCİLİĞİNE KARŞI
MÜCADELESİ!"

HALK SANATI

Son zamanlarda yurt içinde ve dışında kendisine "halk sanatçısı"yım diyen bir sürü kişiler türemeye başladı. Bu kişilerin çoğunun esas amaçları ise; sözde devrim adına, halk sanatı ve devrimci sanatı adına propaganda ve ajitasyon yapmak; gerçekte ise, kendi kariyerist düşüncelerini ön plana geçirmek, isim yapmak, meşhur olmak, devrimci propagandayı ve halkın devrime olan sempatisini kendi çıkarları doğrultusunda kullanarak zengin olmak ve halkımızı sömürmektir. Eline sazi alan bir kaç kişi, bir kaç halk türküsü öğrenerek kendilerine "Halk ozan"yım demekte; Halkımızın halk ozanlarına olan sevgisinden faydalanarak onları sömürmektedirler. İşte böyle sahte "Halk ozan"larını ve "Halk sanatçı"larını gerçek halk ozanlarından , halk sanatçılarından ayırmayı bir görev bildik. Bu konuyu ele almamızdaki esas gayemiz, sahte "halk sanatçı"larını halkımıza teşhir etmek, gerçek halk sanatçılarının niteliğini ortaya koymak halkımıza ve devrimci arkadaşlara yardımcı olmaktır. Bu konuyu işlerken tabiki bir takım hata ve eksikliklerimiz olacaktır. Bütün devrimcilere düşen görev, eksik ve hatalarımızı ilkeli bir şekilde eleştirerek, halk sanatını zenginleştirmek, yaymak; halk sanatı köşesinde halk sanatı nedir? kampanyasına katılarak tartışma kampanyasını canlı bir şekilde tutmak ve doğruları halkımıza kavratmak olmalıdır.

Sanat nedir? İdelojik biçimler olarak sanat ve edebiyat eserleri belli bir toplumun özelliklerinin insan kafasındaki yansımasının ürünleridir. Sanat hiçbir zaman belli bir sınıfın idolojisinden yoksun olamaz. Sınıflı toplumlarda, sanat eserleri, su veya bu sınıfın idolojisinin ve yaşantısının sanatçılar vasıtasıyla, sanat gücüyle birleştirilerek pratiğe uygulanmasıdır.

Hayatın her alanında olduğu gibi; sanat alanında da sınıflı toplumlarda sınıfsal çelişkiler mevcuttur. Sınıflar var olduğu müddetçe, ezenler ve ezilenler var olduğu müddetçe, sanat hiçbir zaman sınıflar üstü olamaz: Sanat eserleri hiçbir zaman ekonomik, kültürel ve siyasi meselelerden kopuk olarak, ayrı olarak düşünülemez. Çünkü sanat herhangi bir mekanizmayı oluşturan bütünün parçalarından sadece bir tanesidir.

Nasılki bir makinanın bir veya bir kaç parçası eksik olunca çalışmazsa, sanat olmadan da belli bir düzen işlerliğini sağlayamaz. Nasılki sınıflı toplumlarda, belli bir toplum içerisinde, toplumun bütün tabakalarından insanlar mevcut ise, sanat eserleri içerisinde de toplumun bütün tabakalarının ideolojik ve pratik yansımaları mevcuttur. Tarihin her döneminde, sınıflı toplumlarda, belli bir toplum içerisinde hakim olan sınıflar, diğer sınıflar üzerinde baskı ve zor yoluyla hayatın her alanında olduğu gibi, sanat alanında da hakimiyetlerini sürdürmüşlerdir. Baskıya, sömürüye karşı çıkan, halk saflarında yer alan yüzlerce halk sanatçısı hakim sınıflar tarafından cezalandırılmış, öldürülmüşlerdir.

"Bugün dünya da her sanat belli bir sınıfa aittir, belli bir siyaçizginin hizmetindedir." Ya devrimci sanat, yada karşı devrimci sanat. Bunun ikisinin arasında bir sanat daha yoktur. Öyleyse hakim sınıf sanatçılarının "sanat, sanat içindir." safsatası hakim sınıfların ekmeğine yağ sürmekte, sınıf çelişkilerini göz ardı etmekte, her yönüyle hakim sınıflara hizmet etmektedir. Bu şiarın amacı sanatı ve sanatçıyı sınıf mücadelesinin dışındaymış gibi göstermektedir. Bu şiar son tahlilde emperyalizmin, komprador kapitalizminin, toprak ağalarının gerici yoz kültürüne hizmet eder. Bu şiar tümüyle gericidir.

Bütün Dünya'da olduğu gibi ülkemizde de yüzyıllardan beri halkımızın halk sanatı, devrimci sanatı yok edilmeye çalışılmıştır. Hayatın her alanında olduğu gibi sanat alanında da halkımızın devrimci gelenegi engellenmiştir. Okullarda ve her yerde, emperyalizmin gerici yoz kültürü ile birlikte Patron ve Toprak ağalarının gerici kültürü, halkımız arasında yayılmaya çalışılmıştır.

Hakim sınıfların sanatçıları eserlerinde, milliyetçilik, şovenistlik vs. gibi gerici konular işleyerek halkımıza sömürücüleri sevimli göstermeye çalışmışlardır. Onlar yine eserlerinde Patronların ve Ağaların, Sultanların, Padişahların yaşantılarının yüceltici bir şekilde işlemişlerdir. Onlar patron ve ağaların halkımız üzerindeki baskısını gözlerden gizlemişler "alın yazısı" vs..miş gibi göstermişlerdir. Ülkemizde bu zamana kadar gelmiş geçmiş bütün sanatçılar (bir kaç tanesi hariç) eserlerinde işledikleri konularda halkımızın hammadde kaynaklarını bir tarafa bırakarak, ağalara ve patronlara yaranmak için bir avuç sömürücünün yaşantılarını canlandırmışlardır.

Bugün halk sanatçılarına, devrimci sanatçılara büyük görevler düşmektedir. Onlar küçük burjuva alışkanlıklarından arınarak, köy köy, kasaba kasaba, şehir şehir ülkemizin dört bir bucağını dolaşarak, halkın içerisine girerek, onların yaşantılarını, açlığını, yoksulluğunu

ve ezilmişliğini benliğinde duyarak dile getirmeliler. Devrimci sanatçılar meselelere yaklaşırken kendi kafalarındaki subjektif düşünceye (olmasını istedikleri) göre değil, halkın içerisinde bulunduğu objektif duruma göre hareket etmeliler. Geçmişimizden devraldığımız herşeyi eleştirici bir şekilde incelemeliler, iyi olan her şeyi almalılar. Eskiye her yönüyle red etmemeliler, eski sanatçıların tecrübelerinden faydalanma yoluna gitmeliler. Eserlerinde gerçek olayları yüzlerce halk kahramanlarını, Şeyh Bedrettinleri, Pir Sultan Abdal'ları ve daha nice isimsiz halkımızın bağımsızlığı uğruna savaşan, sömürüye, zulme, baskıya karşı çıkan ve bu uğurda şehit düşen halk kahramanlarının yaşantılarını yansıtmalıdır. Patronlar ve ağaların ve onların devletinin, halkımız üzerindeki zulmünü, sömürsünü, baskısını ve ezenlerle ezilenler arasındaki sınıf kavgasını halka halkın diliyle, halkın kolayca anlayacağı bir şekilde sanat gücüyle birleştirerek kavratmaya çalışmalılar. Fakat bunu yaparken eserlerinde sanat değerine de önem vermeliler. Devrimci sanatçılar sanat güçlerini devrimin bir silahı haline getirmeliler, Komprador patron ağa devletini teşhir edip, halkımıza örgütlenme yolunu göstermeliler. Halkımıza kurtuluşlarının kendi kendilerini eğitmeleriyle, kendi güçlerine dayanarak olacağı gerçeğini anlatmalılar. "Tarihi yaratan halktır" sözünü kendilerine rehber edinmeliler. "Sanat sanat için" değil "Sanat halk için" olduğu gerçeğini kavramalıdır. İşte bunları yerine getirdikleri zaman ancak devrimci sanatçı, halk sanatçısı olabilirler. Aksi takdirde halka değil, karşı devrimçi sınıflara hizmet ederler.

A. Aydın

KADINSIZ DEVRİM OLMAZ!

MERAL YOLDAŞ

Selam olsun sana Meral Yoldaşım
Zalimler çürüyüp dökülür bir gün.
Komprador patron, ağa düzeni
Kökünden sökölüp, yıkılır birgün
Emperyalist köpeklerin buyruğu
Kesilecek patron ağa kuyruğu
İşçinin, köylünün çelik yumruğu
Faşizmin beynine çakılır birgün.
İşçi, köylü halkım için can verdin
Ser'rini verdinde sırrın vermedin
Sana zulm eden o, faşist itlerin
Boynu mengede bükölür birgün
Biz de devrimciyiz kavga bayrağı
Zafer burçlarına dikilir birgün
Kırlardan şehirlere halk savaşıyla
Devrim halayı çekilir bir gün.

GARİP ŞAHİN

I MAYIS

1 MAYIS

Ne hayaldir, ne de bir düş
Yürüdüler emekçiler,
Özgürlüğü ellerinde
Haykırdılar emekçiler.

Haykırdılar, haykırdılar
1 Mayıs'ı haykırdılar
Haykırdılar haykırdılar
Sosyalizmi haykırdılar

Ne yorgunluk yoktu mola
Genç, ihtiyarlar kolkola
Kırdan kente düştü yola
Yürdüler emekçiler.

Haykırdılar, haykırdılar
1 Mayıs'ı haykırdılar
Haykırdılar, haykırdılar
Sosyalizmi haykırdılar.

1Kızıldan yoktu farkı
İçlerinde yoktu korku
Devrim, devrim türkü, türkü
Haykırdılar emekçiler.

Haykırdılar, haykırdılar
1 Mayıs'ı haykırdılar
Haykırdılar, haykırdılar
Sosyalizmi haykırdılar

Kanlarıyla, canlarıyla
Faşizmin tepesine
Nasır eller balyozuyla
Yürüdüler emekçiler.

Haykırdılar, haykırdılar
1 Mayıs'ı haykırdılar
Haykırdılar, haykırdılar
Sosyalizmi haykırdılar.
Bağırınlar neden, niçin
Ağa, patron düzeninde
Sömürüyü yıkmak için
Yürüdüler emekçiler.

Haykırdılar, haykırdılar
1 Mayıs'ı haykırdılar
Haykırdılar, haykırdılar
Sosyalizmi haykırdılar.

GARİP ŞAHİN

BİRLİK ATÖF

SORUMLU * ATÖF Yönetim Kurulu

YAZIŞMA * Kaiser-Wilhelmstr. 252

ADRESİ * 41. DUISBURG. 11

HESAP NR. = i. Akaltun. Dresdner Bank

Filial nr. 302/01 konto nr: 8264126400